

NHÌN LÊN CHÚA JÊSUS

A-men. Cảm ơn anh chị em, George, Becky, và Chị Ungren, bài hát hay đó! Đúng vậy, “Tất cả đều thay đổi khi Chúa Jêsus đến.” Ngài chỉ làm cho bóng tối biến mất, và lan tỏa Ánh sáng, và chúng ta biết ơn vì điều đó. Bây giờ, đó là lần đầu tiên Becky đánh đàn trong nhà thờ ở đây, bài hát rất phù hợp, *Khi Chúa Jêsus Đã Đến*.

² Vì vậy chúng ta rất biết ơn được có mặt ở đây một lần nữa, tối nay, và rất biết ơn vì...sự tham dự tốt đẹp của các bạn ở đây sáng hôm nay. Và bây giờ tối nay, là, tôi có một chủ đề nhỏ mà tôi muốn nói trong giây lát; nhưng ngay trước đó, tôi có một số thông báo cần đưa ra, và nhiều việc.

³ Và tôi chỉ hơi khàn tiếng một chút. Tôi nghĩ đó chỉ là sự nói quá nhiều. Tôi đã giảng rất lâu. Nhưng khi tôi lấy, những cuốn băng này, một hoặc hai giờ, và khi tôi quay lại đây, đó là bởi vì tôi đang ghi âm điều đó để phát đi khắp thế giới. Và vì vậy tôi cảm ơn các bạn đã kiên nhẫn với chúng tôi sáng nay.

⁴ Và bây giờ có một vài điều tôi muốn đề cập đến ngay tại đây. Đó là, đó, tôi—tôi muốn hỏi hội thánh, điều đầu tiên, điều gì đó mà tôi đã—đã thực hiện, và tôi—tôi muốn hỏi liệu tôi có thể thay đổi điều đó không, tối nay. Chúng ta không...

⁵ Tôi không đưa ra quyết định cho năm mới. Thế thì tôi...chúng ta phải về nhà ngày mai, vì vậy chúng ta sẽ không ở đây cho buổi nhóm năm mới, để...nhưng chúng tôi sẽ nhớ đến các bạn. Và tôi tin rằng sẽ có một buổi nhóm ở đây, đêm giao thừa. Vâng, đúng vậy, một—một buổi nhóm mừng giao thừa, như họ luôn có vào đêm giao thừa. Chúng tôi muốn ở lại, nhưng chúng tôi không thể quay lại đúng giờ lúc đó để—để đưa bọn trẻ đến trường. Và vợ tôi phải giặt quần áo của chúng; các bạn biết điều đó thế nào.

⁶ Vì vậy tôi muốn cảm ơn từng người trong các bạn vì những điều tốt đẹp mà các bạn đã làm cho chúng tôi trong suốt lễ Giáng sinh. Còn các chị những người nữ đã lên đó và để thức ăn trong nhà, và các thứ, cho chúng tôi, để khi chúng tôi đến đó, đã có...

mọi thứ đã được nấu chín và sẵn sàng để ăn. Tôi chắc chắn cảm ơn các chị vì điều đó. Xin Chúa luôn ban phước cho các chị.

⁷ Và hội thánh, vì phiếu mua hàng của họ cho tôi, để tôi có thể đi qua đây và—và mua một số quần áo nếu tôi muốn, cho một bộ đồ. Họ tặng tôi một bộ đồ mỗi năm. Và một số người bạn tốt của tôi đã mua cho tôi một bộ đồ. Vì vậy tôi nghĩ, nếu được, tôi cần một số thứ khác như áo sơ mi và áo lót, và những thứ khác, tôi muốn nhận số tiền vào việc đó nếu điều đó ổn thỏa với hội thánh. Tôi cần điều đó hơn tôi...nhiều hơn tôi cần bộ đồ, đúng vào thời điểm đó.

⁸ Và bây giờ, anh bạn trẻ này vừa hát cho chúng ta nghe, Anh George Smith, từ dưới Tucson, chúng tôi đã đi đến nhà thờ của họ ở trên đó, nhà thờ Báp-tít Tân Ước. Cha anh ấy là một nhà truyền giáo. Tôi nghĩ ông ấy có khoảng bảy nhà thờ ở Old Mexico. Và chắc chắn có một số người tốt ở đó. Và cha và mẹ anh, và tất cả họ, đều là những người tốt. Và George là một thanh niên rất tốt. Tôi chỉ xin lỗi vì anh ấy đã không cho chúng ta một lời chứng nào trước khi anh ấy ngồi xuống, về ân điển cứu rỗi của Đấng Christ trong đời sống của anh.

⁹ Và bây giờ, về—về những Sứ điệp, tôi đã hứa ở đây cách đây không lâu, rằng những Sứ điệp, trước khi tôi đi ra trong những buổi nhóm ở nơi khác, tôi sẽ đến đây và ghi âm chúng trước rồi đi ra. Đó là bởi vì việc đưa băng ghi âm đến với mọi người. Sau đó tôi đến đây và ghi lại một Sứ điệp, và rồi đi ra ngoài và giảng Nó. Điều đó sẽ cho mọi người một cơ hội, để—để cho các người làm băng, để làm băng và mang nó theo khi chúng tôi đi. Bây giờ tôi đang chuẩn bị khởi hành một chuỗi chuyến đi truyền giáo tuyệt vời, vì vậy tôi—tôi sẽ không thể làm điều đó từ bây giờ, xem đây, và người lấy các cuộn băng sẽ phải lấy chúng khi chúng ta đi cùng.

¹⁰ Và tôi nghĩ, sau tất cả, không phải họ có một buổi nhóm trên băng trong tuần này sao? Hoặc, điều gì đó hoặc điều gì khác về, điều gì đó về các cuộn băng tuần này. Dù sao đi nữa, tôi nghĩ Anh Sothmann đang ở đây, và anh ấy đại diện cho Anh Maguire. Tôi không biết anh ấy có ở đây hay không. Tôi nghĩ Anh Fred đang ở đây. Ai đó nói rằng anh ấy đã ở đây. Và anh ấy...Tôi nghĩ họ sẽ có

một cuộc họp trong tuần này, có thể là tối mai hoặc một lúc nào đó, về các cuốn băng. Chúng tôi đã nói về nó vào đêm nọ, trong căn phòng ở đó. Tôi nghĩ rằng đã đến lúc cho việc gì đó, để họ tiếp nhận và sắp xếp về nó.

11 Vì vậy, từ bây giờ trở đi, tôi có thể sẽ chỉ nói những Sứ điệp mà tôi chưa từng chạm tới ở đây tại đền tạm, trong các buổi nhóm.

12 Và bây giờ tôi có, muốn biết ơn Chúa về lời chứng đó của Anh Blair. Tình cờ là Anh và Chị Blair đang ngồi ngay tại đây tối nay, ngồi ngay đây trước chúng ta, người mà có cậu bé đó. Và tôi nhớ khi Chúa nói với tôi, khi anh ấy bị...Anh Blair, tất cả đều tan nát, đang khóc lóc. Và cậu bé của anh ấy đã bị cán nát mặt như thế này, một chiếc xe ô tô lật ngửa đè lên mặt, và tình trạng cậu ấy rất tệ. Nhưng trong khi tôi đang—đang cầu nguyện, tôi thấy cậu bé không sao cả. Và Anh Blair, tất nhiên, đã hỏi tôi, nói, “Anh Branham, có phải đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY không?”

Tôi đã nói, “Anh Blair, Blair à, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

13 Và Anh Blair ở đây tối nay. Và chúng tôi chắc chắn rất biết ơn khi có Anh Blair ở cùng chúng ta. Và anh ấy đã chịu đau khổ với một—một chút bất an. Và Sa-tan đã đánh cho anh ấy một cú, ở đây cách đây không lâu, để cố gắng khiến anh ấy không tin tôi. Và trong khi Sa-tan đang làm điều đó, Chúa đã đến ngay xung quanh và tỏ lộ điều đó cho anh; và nói với anh về nó, chỉ để dừng điều đó lại trước khi đến thời gian cho việc này. Và Anh Blair là một người đàn ông tốt. Và tôi muốn anh em nhớ đến anh ấy. Anh ấy đang bị giằng xé giữa các ý kiến về việc phải làm. Anh ấy thực sự không biết phải đi hướng nào. Và tôi tin tưởng, Anh Blair, rằng Chúa...Anh là một dây tở tuyệt vời của Đấng Christ, và Ngài có nhiều việc để cho anh làm, vì những Ánh sáng đang mờ dần. Anh có ở đây sáng nay không? Ừ-m. Chà, điều đó rất tốt.

14 Bây giờ—bây giờ, tôi cho rằng, lần tới tôi gặp anh em, có thể vào mùa Xuân, trễ một chút. Và đến lúc đó, có thể chúng ta sẽ biết liệu chúng ta có tổ chức các—các buổi nhóm, hay không, ở đây tại Jeffersonville, trong thời gian lễ ra tôi phải ở Na Uy và ở các nước Scandinavi. Bây giờ ngay trước khi chúng ta đi vào một chủ đề...

15 Bởi vì, chúng ta có một hàng người cầu nguyện sắp tới, và nhiều người đang đứng, các phòng và xung quanh các bức tường, và vân vân, và tôi biết, các bạn, thật rất khó đối với các bạn. Và tôi đã đứng, rất nhiều lần, chính tôi. Và tôi đã đi ngang qua, cách đây một lát, đưa người vợ xuống, tôi nhận thấy nhiều người đứng xung quanh cửa. Và tôi nghĩ, “Ai nói rằng Phúc Âm vẫn chưa phải là điều hấp dẫn nhất trên thế giới?” Chắc chắn hấp dẫn. Nó thì, Nó thu hút những ai quan tâm đến Nó. Tất nhiên, những người không quan tâm, thì không. Họ, Nó sẽ không như vậy. Nhưng, Chúa Jêsus, “Nếu Ta,” phán, “Nếu Ta được cất lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta.” Thật đúng là vậy!

16 Và khi tôi đến đây, có thật quá nhiều điều để nói, và tôi phải ghi lại những gì tôi sẽ nói ở đây, một lúc. Hoặc tôi...Có quá nhiều điều để nói, anh em chỉ quên những gì anh em định nói.

17 Bây giờ, tôi hiểu rằng cha của Anh Ungren đã chịu báp-têm sáng nay, nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Và nếu Chị Ungren và họ ở đây, tôi chắc chắn rằng đó là một điều tuyệt vời đối với họ, bởi vì đó là lời cầu nguyện thường xuyên của họ trong nhiều năm. Và Anh Ungren, dù anh ở đâu, xin Chúa ban phước dồi dào cho anh, người anh em của tôi.

18 Và nếu điều đó không chính xác, Chúa bắt tôi phải trả lời cho điều đó vào Ngày Phán xét. Hiểu không? Tôi biết điều đó là chính xác. Tôi—tôi sẽ chịu trách nhiệm về điều đó. Điều đó hoàn toàn đúng, bởi vì nó là Lễ thật.

Bạn nói, “Nó có sự khác biệt nào không?”

19 Nó quan trọng với Phao-lô. Họ đã hỏi cách họ đã chịu báp-têm như thế nào. Họ nói rằng họ đã được làm báp-têm rồi bởi Giảng, người mà đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus. Phao-lô nói rằng họ phải đến và chịu báp-têm một lần nữa, nhân danh của “Chúa Jêsus Christ.” Và không một người nào trong Kinh Thánh từng chịu báp-têm nhân Danh của “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh.”

20 Không có người nào từng chịu báp-têm như vậy cho đến khi sự tổ chức của giáo hội Công giáo ở Lao...Lao-Nicaea, Hội đồng

Lao-Nicene tại Lao-Nicaea, Rô-ma. Đó là nơi người đầu tiên đã từng chịu báp-têm, sử dụng các tước vị.

²¹ Một người đã nói với tôi ngày hôm trước. Tôi nói, “Ồ, nếu như...Tên ‘Chúa Jêsus,’ đó là Danh Ngài.” Anh ấy nói...“Ồ,” tôi nói, “nếu một người đến với anh...”

Anh ấy nói, “Tôi không nghĩ rằng nó quan trọng.”

²² Tôi chỉ nắm lấy anh ta trong giáo lý của chính anh ấy. Tôi đã nói, “Nếu một người đến với anh và nói, ‘Tôi chịu báp-têm trong Danh Hoa Hồng Sha-rôn, Hoa Huệ trong Trùng, và Sao Mai,’ anh sẽ nói ‘a-men’ với điều đó không?”

Anh ấy đáp, “Không, thưa ông.”

Tôi nói, “Anh sẽ thế nào...Anh sẽ làm phép báp-têm cho anh ấy chứ?”

Nói, “Vâng, thưa ông.”

Tôi đã nói, “Anh sẽ làm báp-têm cho anh ta như thế nào?”

Anh ấy nói, “Tôi sẽ làm báp-têm cho anh ta nhân danh ‘Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.’”

²³ Và tôi nói, “Đó là cách tôi sẽ làm báp-têm cho anh ta, vâng, nhân Danh Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.” Tôi nói, “Vậy thì, ‘Hoa Hồng Sha-rôn, Hoa Huệ trong Trùng, và Sao Mai’ thì không phải là danh.”

Anh ấy nói, “Đúng thế. Nó là một tước hiệu.”

²⁴ Tôi nói, “Cũng vậy với ‘Cha, Con và Đức Thánh Linh.’ Bây giờ tôi sẽ làm báp-têm cho anh ta trong Danh Cha, Con, và Thánh Linh; và Danh của Cha, Con và Thánh Linh là ‘Chúa Jêsus Christ.’ Chính xác. Vì vậy tôi nói...” Và anh ấy đã hiểu điều đó, tin, hay không.

²⁵ Đó là Anh Joseph Mattsson-Boze, ở Chicago, người mà tôi khó thuyết phục nhất, với điều đó. Và tôi cho rằng bây giờ tôi đã có khoảng ba hoặc bốn nghìn người bản xứ làm báp-têm bây giờ, khi tôi đến châu Phi với anh ấy, và để chịu báp-têm lần nữa.

²⁶ Bây giờ, vì vậy chúng ta rất biết ơn về Ánh sáng Phúc âm. Và vì vậy bây giờ, Chúa Jêsus phán, khi Ngài còn ở đây trên trái đất, “Ta, những gì Ta nghe, thì Ta nói.” Và bây giờ tôi sẽ nói...chỉ

trong khoảng mười phút, hoặc mười lăm phút tiếp theo, ngay trước khi tôi lấy đề tài của mình, và một phân đoạn rất ngắn, và rồi chúng ta sẽ có hàng người cầu nguyện. Tôi đã đến một nơi trong chức vụ của mình, đến nơi mà tôi đang...Tôi phải—phải nói điều gì đó. Và tôi...

27 Chúa Jêsus phán điều đó. Đó là những gì Ngài đã nghe, đó là những gì Ngài đã phán. Và Ngài phán, “Ta đã gọi các người là bạn của Ta, và một người bạn nói với bạn bè của mình mọi thứ.”

28 Phao-lô nói, trong Công vụ 20:27, “Vì tôi không thể nài một chút nào để tỏ ra cho anh em biết hết thấy Ý muốn của Đức Chúa Trời.” Hiểu không?

29 Và xin cho tôi tham gia, tối nay, và nói điều tương tự với vị đại thánh đồ năm xưa đó. Theo hiểu biết tốt nhất của tôi, tôi đã không...Tôi đã không thể nài một chút nào để tỏ ra cho anh em biết hết thấy Ý muốn của Đức Chúa Trời.

30 Người nào đó đang nghe một trong những cuốn băng, vào ngày nọ. Và chỉ vì điều đó khiến ai đó tức giận, người ta đã bắn vào họ qua cửa sổ, và một người phụ nữ bị thương.

31 Vì vậy có lẽ một ngày nào đó tôi sẽ đóng ấn lời chứng của mình. Nhưng khi thời điểm đó đến và nó...Tôi sẵn sàng đi. Cho đến khi thời điểm của tôi đến, không có gì sẽ làm tổn thương tôi cho đến thời điểm đó. Hiểu không?

32 Giờ đây, chúng ta tin vào cùng một Phúc âm, đúng cách Kinh Thánh được chép. Nó đã bị xóa. Và—và nếu khẩu súng được chỉnh chính xác, và điều chỉnh; nếu nó tấn công mục tiêu lần đầu tiên, nó sẽ tấn công mục tiêu lần thứ hai và mọi lúc.

33 Nếu một cây, hoặc một nhánh, cây nho, ra một nhánh, và nhánh đó sinh một trái nào đó; lần sau cây—cây nho nứt ra một nhánh, nó sẽ cùng một loại trái đó.

34 Và nếu Chúa Jêsus là Cây Nho, và chúng ta là nhánh; và Nhánh đầu tiên, Hội thánh, mà Cây Nho đó đã nứt ra, thì họ đã viết một Sách Công vụ đằng sau nó. Và Nhánh đầu tiên đó đã làm báp têm Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Và họ có Đức Chúa Trời hằng sống ở giữa họ, đã làm những điều tương tự trong số họ mà Ngài đã làm khi Ngài ở trên đất. Do đó, mọi người đã chú ý

đến họ, mặc dù dốt nát và không được học hành, rằng họ đã ở với Chúa Jêsus, bởi vì Sự Sống của Ngài đã có qua họ.

35 Như tôi đã nói, nếu tôi có linh của—của Beethoven trong tôi, tôi sẽ viết các bản nhạc. Nếu Beet....nếu tôi...Nếu Beethoven sống trong tôi, tôi sẽ là Beethoven. Hiểu không?

36 Nếu Shakespeare sống trong tôi, tôi sẽ là Shakespeare. Tôi—tôi sẽ viết những bài thơ, và—và—và đóng kịch, và vân vân, nếu Shakespeare sống trong tôi.

37 Và nếu Đấng Christ sống trong tôi, thì các bạn sẽ làm những công việc của Đấng Christ. Đúng. Nó phải như vậy. Và Đấng Christ là gì? Là Lời. Ngài phán, “Nếu các người cứ ở trong Ta, Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin điều gì các người muốn; nó sẽ được làm cho.” Bởi vì, Lời ở đó, chỉ cần Ánh sáng; và Ánh sáng làm cho Nó sống.

38 Vì vậy bây giờ tôi sẽ nói điều gì đó với các bạn, bây giờ, mà tôi chưa nói hết. Và, đó là, điều mà chúng ta đã mong đợi bấy lâu nay (trong ít nhất nhiều năm, bốn hoặc năm năm, hoặc có thể lâu hơn), Lần Kéo thứ Ba, hiện đã được chứng thực, và tôi chắc rằng tất cả các bạn đều biết nó là gì.

39 Bây giờ hãy nhớ, sẽ không bao giờ có sự mạo danh về điều đó, vì điều đó không thể xảy ra. Đây, nó không thể có. Bây giờ nó đang tồn tại. Và tôi có...Tôi được cảnh báo về điều này, điều đó sẽ sớm...Ngay tại thời điểm này, nó vừa mới xảy ra, vì vậy nó có thể xác định sự hiện diện của nó trong số các bạn, hãy xem, nhưng nó sẽ không được sử dụng một cách tuyệt vời cho đến khi Hội đồng này bắt đầu thắt chặt. Và khi nó xảy ra, khi điều đó xảy ra...Những người theo phái Ngũ Tuần, và vân vân, hầu như có thể mạo nhận bất cứ điều gì có thể làm được. Nhưng khi thời điểm đó đến, khi sức ép giảm xuống, thì các bạn sẽ thấy, những gì các bạn đã thấy tạm thời, được bộc lộ toàn bộ sức mạnh của nó. Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không?

40 Bây giờ tôi phải tiếp tục truyền giáo. Cũng giống như tôi đã được ủy thác, lúc đầu, tôi phải tiếp tục. Do đó, các bạn đã có Lời, và các bạn biết mình phải tìm kiếm điều gì, đứng như thế nào. Tôi phải tiếp tục truyền giáo. Và, thưa bạn bè thân mến của tôi,

cứ yên lặng, và cứ tiếp tục tiến lên, vì giờ đang đến nhanh chóng, đây, rằng khi điều gì đó sẽ được thực hiện.

41 Bây giờ, các bạn có thể thấy một số điều kỳ lạ nhỏ xảy ra với tôi. Không có gì tội lỗi; Tôi không có ý đó. Nhưng, ý tôi là, điều gì đó kỳ lạ so với xu hướng thông thường. Bởi vì, nơi mà tôi đã đạt đến bây giờ, trong thánh chức, Tôi đang lui lại ở đây, xem chỗ đó và chờ thời gian sử dụng nó. Nhưng, nó sẽ được sử dụng.

42 Và mọi người đều biết rằng, chắc chắn như lần kéo thứ Nhất đã được xác định, lần thứ Hai cũng đã được xác định. Và nếu các bạn suy nghĩ thật kỹ, các bạn là người thuộc linh. Như Kinh Thánh đã nói, “Đây là đối với người có sự khôn ngoan.” Lần thứ Ba được xác định đúng. Hiểu không? Chúng ta biết nó ở đâu. Vì vậy, lần Kéo thứ Ba là ở đây.

43 Nó thiêng liêng đến mức, mà, tôi không phải nói nhiều về nó. Như Ngài đã nói với tôi lúc ban đầu, đã nói, “Điều này, không nói gì về nó.” Anh em còn nhớ điều đó, nhiều năm trước đây không? Nó nói cho chính nó. Hiểu không? Nhưng anh em...Tôi đã cố gắng giải thích những điều khác và tôi đã mắc sai lầm. Đây sẽ là điều, mà, theo quan điểm của tôi...Tôi không nói Chúa nói với tôi điều này. Đây sẽ là một điều mà sẽ khởi đầu cho đức tin sự Cất lên, cho sự ra đi. Hiểu không? Hiểu không? Và nó...

44 Tôi phải nằm im lặng một lúc. Bây giờ hãy nhớ, và ai đang nghe băng ghi âm này, các bạn có thể thấy sự thay đổi như vậy trong chức vụ của tôi ngay lập tức, sự suy giảm, không đi lên; lùi lại. Bây giờ chúng ta ở ngay thời đại đó, và nó không thể xảy ra, không thể tiến xa hơn nữa. Chúng tôi phải đợi chỉ một phút cho đến khi điều này xảy ra ở đây, để bắt kịp, rồi sẽ đến lúc. Nhưng, nó đã được xác định kỹ lưỡng.

45 Sẽ có lúc, trên đất nước này, đến nơi mà quốc gia này sẽ sử dụng tất cả sức mạnh mà con thú đã có trước nó, mà vốn là Rô-ma ngoại giáo khi nó trở thành Rô-ma giáo hoàng, hãy xem, rằng quốc gia này sẽ làm điều đó.

46 Khải Huyền 13 giải thích rõ ràng về điều đó. “Con chiên con đi lên từ trái đất. Con thú khác lên khỏi mặt nước,” đám đông và vô số người. Chiên con này đến từ nơi không có người. Một

chiên con tượng trưng cho một tôn giáo. Chiên Con của Đức Chúa Trời...Và, hãy nhớ, nó nói như một chiên con. Đó là một chiên con.

47 Và sau đó, sau một thời gian, nó là...nhận được sức mạnh, và nói như một con rồng; và thực hiện tất cả con—con rồng, sức mạnh mà con rồng có trước nó. Và *con rồng* là “Rô-ma,” luôn luôn. Vậy anh em không thấy sao? Giáo phái Rô-ma; “một dấu hiệu,” giáo phái Tin Lành; “một hình ảnh cho con thú,” tạo ra một sức mạnh mà sẽ ràng buộc tất cả những người theo đạo Tin Lành, giống như một liên minh. Các bạn sẽ phải vào trong Hội đồng các Giáo hội này, nếu không các bạn sẽ không thể có sự thông công. Hoặc để—để...

48 Ồ, nó—nó thực tế là như vậy bây giờ. Anh em không thể đến một nhà thờ và giảng trừ khi anh em có thể thông công hoặc một số giấy xác minh nào đó. Và bây giờ, đối với những người như chính chúng ta, chúng ta sẽ hoàn toàn bị loại bỏ ra khỏi tất cả điều đó, điều đó chính xác, bởi vì họ sẽ không thể làm điều đó.

49 Nó là sự thất chặt. Và rồi khi thời điểm đó đến, và áp lực đến chỗ mà các bạn bị ép buộc, sau đó xem những gì tôi sắp sửa nói cho anh em biết sau vài phút. Hãy xem lần Kéo thứ Ba sau đó, đây, và nó sẽ hoàn toàn là sự mất mát toàn bộ, nhưng nó—nó sẽ dành cho Cô Dâu và Hội thánh.

50 Bây giờ chúng ta đang ở gần hơn nó có vẻ như vậy. Tôi không biết khi nào, nhưng nó thật, rất gần. Tôi có thể đang xây dựng một nền tảng cho người khác bước lên. Tôi có thể bị bắt trước thời điểm đó. Tôi không biết. Và thời gian đó có thể là vào tuần tới, mà Đức Thánh Linh sẽ đến với...và mang theo Chúa Cứu Thế Jêsus. Ngài có thể đến vào tuần sau. Ngài có thể đến vào tối nay. Tôi không biết khi nào Ngài sẽ đến. Ngài không nói cho chúng ta điều đó.

51 Nhưng tôi tin rằng, chúng ta rất gần, đến nỗi tôi sẽ không bao giờ chết vì tuổi già. Tuy nhiên, ở tuổi năm mươi tư, tôi sẽ không bao giờ chết với tuổi già, cho đến khi Ngài ở đây. Hiểu không? Trừ khi tôi bị bắn, bị giết, hoặc thứ gì đó khác, bằng cách nào đó bị giết, thật sự tuổi già sẽ không giết tôi, cho đến khi Ngài đến. Và tôi tin điều đó.

⁵² Và tôi muốn nói điều này. Tôi chưa bao giờ nói nó trước đây. Nhưng theo lời Kinh Thánh, theo những gì Ngài đã nói cách đây ba mươi năm; ba mươi ba năm trước trên con sông dưới đó, vào năm 1933, đúng hơn; những gì Ngài đã nói, mọi thứ đã diễn ra một cách chính xác. Tôi có thể không làm điều đó, nhưng Sử điệp này sẽ giới thiệu Chúa Jêsus Christ cho thế giới. Vì, “Như Giảng Báp-tít đã được sai đến để báo trước sự đến lần thứ nhất, thì Sử điệp báo trước sự Đến lần thứ hai cũng vậy.” Và Giảng đã nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời đấng cất tội lỗi của thế gian đi.” Hiểu không? Vì vậy, nó thì, nó song song với nó theo mọi cách. Và tôi biết điều đó sẽ xảy ra, Sử điệp sẽ tiếp tục.

⁵³ Bây giờ, đã có một số điều tuyệt vời xảy ra dọc theo con đường. Sáng nay tôi đã có cuộc phỏng vấn trong phòng ở đây. Và một—một người trẻ tuổi, tên là Autry, anh ấy có thể vẫn ở đây đêm nay. Anh ấy đến từ San Antonio, Texas. Anh ấy đến để hỏi nếu...khi chúng tôi đến Dallas, đến từ California; nếu chúng tôi có thể ghé vào một đêm tại đền tạm của họ, chỉ trong một đêm. Và họ đang xem xét nó, trong một hoặc hai ngày tới, để xem liệu chúng tôi có thể làm được điều đó không. Và anh ấy đã nói với tôi về...Tôi chưa bao giờ đến San Antonio kể từ buổi nhóm đầu tiên đó.

⁵⁴ Bây giờ, buổi nhóm đầu tiên, khi tôi đến San Antonio. Tôi đã ở đó, tôi nghĩ, với Anh Coote và—và Trường Kinh Thánh Quốc tế. Và tôi quên thánh phòng mà chúng tôi đã có buổi hầu việc. Và đó là đêm đầu tiên hoặc đêm thứ hai của tôi, tôi nghĩ là đêm đầu tiên, khi tôi đang đi đến bục giảng, một người nào đó đã đứng lên trong tòa nhà, ở phía sau đó, và nói tiếng lạ, giống như một—một khẩu súng máy đang bắn. Và người đó không ngồi xuống, chỉ một hoặc hai giây phút, cho đến khi một người đứng lên trên bục và đưa ra lời thông giải.

⁵⁵ Và tôi dừng lại, trước những gì anh ấy nói. Và tôi nói với người đàn ông, “Anh có biết người đàn ông này không?”

Ông ấy đáp, “Không, thưa ông.” Và ông ấy nói...

Tôi nói, “Anh đến đây bằng cách nào?”

56 Anh ấy nói, “Những người mà tôi làm việc, đã ở...đã ở đây tối nay, và họ đã đưa tôi đến.” Ông là một...là một cao bồi.

Và tôi đã nói, “*Anh làm nghề gì?*” Anh ấy nói...“Anh có biết anh ta không?”

57 Anh ấy nói, “Không, thưa ông. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy anh ta.”

58 Và tôi đã nói, “Anh là gì?” Và anh ấy là một—một thương gia trong thành phố.

59 Và những gì họ nói trong sự—sự...Bây giờ, tôi luôn luôn, trước khi tôi học tốt hơn, tôi có một chút hoài nghi về việc nói tiếng lạ; Tôi đã nghĩ rất nhiều về nó là xác thịt, và nó có thể là như vậy. Nhưng khi điều này được nói, sự thông giải đó chính xác là những gì Thiên sứ của Chúa đã nói khi ở trên sông, mười một năm trước đó, “Nhu Giảng Báp-tít được sai đến để dọn đường cho sự đến lần thứ nhất của Đấng Christ, người được sai đến để dọn đường cho sự đến lần thứ hai.” Hiểu không?

60 Và nó đã ở đó, khi Thiên sứ đó, Ánh sáng đó đã được xác định một cách hoàn hảo. Bởi cả hội thánh, bởi Lời, bởi khoa học và mọi thứ, đều đã xác định được điều đó. Ánh sáng đó, lần đầu tiên Nó xuất hiện trước công chúng, đứng ngay trên chỗ tôi; vào khoảng hai giờ chiều, ở chân cầu ngay tại đó, ngay dưới chân Phố Mùa Xuân, trong nước. Bây giờ, đó là nhiều, nhiều năm trước đây. Và chính xác những gì Nó đã nói, đã ứng nghiệm, đến từng chữ.

61 Anh em này ở đây đã nói với tôi, sáng nay. Anh ấy cười một cô gái từ hội thánh ở đây, con gái của Chị Noyes. Và tôi không biết, tôi đoán là chàng trai trẻ...Anh có ở đây không, Anh Autry? Tôi không biết. Anh ấy đến từ San Antonio. Tôi không biết anh ấy hiện có ở đây hay không. Anh ấy đã ở đây sáng nay. Và anh ấy đã nói với tôi. Tôi tin rằng đó là ông của anh ấy, trong suốt buổi nhóm đó, ông đã bị động kinh suốt đời, và được đưa đến đó.

62 Đó là lần Đầu tiên, khởi đầu của chức vụ, khi Nó nói rằng điều đó, sự phân biệt, đang đặt tay của họ trên tay tôi, và điều sẽ được nói với họ đã xảy ra ở đó. Và tôi đã nói với các bạn, và nhiều người là nhân chứng tối nay, rằng tôi sẽ biết được chính bí mật của tấm lòng họ. Các bạn còn nhớ điều đó, trước khi nó

xảy ra không? Khoảng năm hoặc sáu năm sau, điều đó đã diễn ra; ở trên Canada, cho lần đầu tiên của nó, và điều đó đã xảy ra. Sau đó Ngài phán, “Nếu người tiếp tục chân thành, nó sẽ cứ tiếp tục như vậy.” Và bây giờ điều thứ Ba đã xảy ra, thấy đó, chỉ liên tục hành động.

⁶³ Và anh ấy nói rằng cha anh ấy đã được đưa vào trong hàng, và đã kể về chứng động kinh này, và vân vân, và ông ấy đã được cầu nguyện cho. Và đó là mười sáu năm trước, tôi nghĩ vậy, khoảng mười sáu hoặc mười bảy năm trước. Và ông nói rằng ông chưa bao giờ bị động kinh kể từ đó. Và ông đã gần tám mươi lăm tuổi và không hề bị động kinh kể từ đó. Đó là gì? “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

⁶⁴ Margie Morgan có ở trong tòa nhà không? Chị Margie Morgan, một phụ nữ bị ung thư; một y tá. Bao nhiêu người còn nhớ Chị Morgan? Nếu chị ấy ở đây, chị ấy không thể vào được. Chị ấy đang chăm sóc người bệnh. Các bạn thấy đấy, trong danh sách ung thư ở Louisville, người phụ nữ đó đã chết khoảng mười sáu, mười bảy năm, trong danh sách ung thư ở Louisville.

⁶⁵ Khi Jim Tom Robertson, luật sư, luật sư Cơ-đốc, nghe nói về điều đó, ông ta đã đến Bệnh viện Báp-tít, để kiểm tra và xem nó có đúng không, bởi vì cha anh ấy là thành viên hội đồng quản trị, ủy viên tại Bệnh viện Báp-tít. Và họ đã xem xét trường hợp đó, và người phụ nữ được cho là đã chết cách đây nhiều năm. Và chị ấy đang làm điều dưỡng tại Jeffersonville, trong bệnh viện. Khi chị ấy đứng ngay đây, khi họ phải đỡ chị ấy lên, thậm chí không phải trong suy nghĩ của chính chị ấy. Nhưng đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, và chị ấy đang sống. Chị ấy đi chăm sóc người bệnh, ở Louisville.

⁶⁶ Và một người ở dưới đây, chỗ tiệm Kẹo Schimpff. Ông Schimpff có ở đây tối nay không? Tôi muốn ông ấy nói điều đó, nếu ông ấy ở đây. Sonny Schimpff, một người đàn ông khỏe mạnh tuyệt vời. Nhiều lần tôi đã từng...

⁶⁷ Tôi ghét phải nói điều này, nhưng đó là sự thật. Bố từng cho tôi một hào nếu tôi làm việc cả tuần, và tôi đã đến thị trấn và đậu xe đạp ở chỗ của Anh Mike Egan, một trong những ủy viên trị sự ở đây. Với Jimmy Poole, tôi nghĩ con trai anh ấy ở đây tối nay; Jim

và tôi, và Earnest Fisher, và chúng tôi đi xuống thị trấn, đi xem phim giá năm xu, và chúng tôi thường xem những phim câm cũ. Chúng tôi là những đứa trẻ, khoảng tám, mười tuổi, và muốn xem. Chúng tôi đã có William S. Hart đó. Nhiều người trong số các bạn không nhớ anh ấy, một diễn viên cũ. Đó là những phim câm; và tôi không thể đọc. Tôi chỉ cần xem những gì đang diễn ra. Và nó sẽ phải đánh vắn tất cả, và tôi không thể, nhưng tôi sẽ xem những gì anh ấy đang làm.

68 Và tôi có thêm một đồng năm xu. Và bao nhiêu người còn nhớ mua một cây kem ốc quế một xu? Được rồi. Tôi có thể mua được ba cây kem ốc quế và hai xu kẹo dẻo. Tôi không thể giữ que kem, vì vậy tôi sẽ ăn chúng. Và lấy cho tôi hai xu kẹo, nó sẽ gần như là hai trăm bảy mươi gam của chúng. Và Schimpff đã làm ra chúng. Và tôi sẽ đi vào đó, và ngồi lại và xem William S. Hart diễn.

69 Và anh bạn trẻ này, lớn hơn tôi một chút, mắc phải một căn bệnh, mà năm chuyên gia nổi tiếng của Louisville đã bó tay, nặng khoảng bốn mươi lăm pao, và đang hấp hối. Bà Morgan đang chăm sóc anh. Và anh ấy đã ở trong tình trạng như vậy! Anh ấy đã mắc rất nhiều bệnh; phổi của anh ấy đã chết, cổ họng của anh ấy đã chết. Cánh tay nhỏ bé của anh chỉ to chừng đó, và anh đang nằm đó, sắp chết.

70 Và Bà Morgan đã được thuê để làm công việc này. Vì vậy bà ấy nói với anh ta, “Tôi đã từng là bệnh nhân ung thư,” và bắt đầu kể với anh ta.

71 Anh ấy nói, “Bà đã nói ai, Billy Branham à? Ồ,” anh ấy nói, “Tôi đã bán cho anh ấy rất nhiều kẹo và kem ốc quế.” Anh ấy nói, “Không biết anh ấy có đến cầu nguyện cho tôi không?” Và tôi đã đến cầu nguyện cho Junie Schimpff.

72 Và bây giờ nếu các bạn muốn nói chuyện với anh ấy, đó là tiệm Kẹo Schimpff ở dưới đây, ngay bên cạnh, hoặc cửa thứ hai từ Nhà hát LeRose, xuống phố. Schimpff's Candy, tất cả các bạn ở đây đều biết nó ở đâu. Chao ôi, đó là một trong những cơ sở lâu đời nhất ở Jeffersonville.

73 Và khi nằm đó, hấp hối, với năm chuyên gia cho anh ta chỉ còn vài giờ để sống. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, “Ông sẽ không

chết; nhưng ông sẽ bán lại cho tôi những cây kẹo đỏ, ở quầy hàng.” Lâu...

⁷⁴ Tôi biết ông ấy khỏe lại, nhưng tôi đã quên điều đó từ lâu. Và tôi và vợ đã đi mua một ít kẹo, khi chúng tôi đến đây vào dịp lễ Giáng sinh. Và làm thế nào, tôi không biết, mà ý nghĩ về tiệm Schimpff lại đến với chúng tôi. Bởi vì, thông thường, đi qua đây đến một số hiệu thuốc này và lấy nó, nhưng chúng tôi đã dừng lại trước tiệm Schimpff.

⁷⁵ Khi tôi đi vào, em gái anh ấy nhìn, và cô ấy nói, “Ồ, Anh Branham.” Cô ấy nói, “Anh còn nhớ Junie không?”

⁷⁶ Tôi đáp, “Có.” Và ở đó, một người to lớn, mạnh mẽ, trông khỏe mạnh.

⁷⁷ Và tôi bước đến quầy, nhìn nó, nhìn xuống như thế này. Tôi đã nói, “Tôi sẽ lấy một pao kẹo đó.”

⁷⁸ Và anh ấy nói, “Vâng, thưa ông.” Vì vậy, em gái anh ấy đang chờ đợi vợ tôi. Và, vì vậy, anh ấy đã đưa họ ra ngoài.

⁷⁹ Và tôi nói, “Tôi đã từng ăn chúng, lâu lắm rồi, ở trên này trong buổi chiếu phim”; tôi cứ cúi đầu xuống.

Và anh ấy nói, “Vâng,” nói, “nhiều đứa trẻ mua kẹo đó.” “Chúng vẫn mua,” tôi đã nói.

Anh ấy nói, “Cha tôi đã làm kẹo đó, sửa chữa công thức đó.” Tôi nói, “Tôi thực sự thích chúng.”

⁸⁰ Bấy giờ, sau khi gói tất cả lại và giao nó cho tôi, anh ấy nói, “Còn gì khác không?”

Và tôi nói, “Tôi không biết,” và ngẩng lên.Ồ, chao ôi! Anh ấy nói, “Anh Branham!”

⁸¹ Tôi đã nói, “Đây là những cây kẹo quế, mà, tôi đã nói với anh, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY,’ khoảng năm năm trước.”

⁸² Anh ấy nói, “Anh Branham, tôi đã được chữa lành hoàn toàn, thậm chí không có một chút tổn thương nào. Tôi hơi khó nghe ở một bên tai.” Tôi đoán anh ấy ở độ tuổi năm mươi. Anh ấy nói, “Tôi hơi khó nghe ở một bên tai, vì họ cho tôi uống quá nhiều thuốc kháng sinh khi tôi ở trong đó.” Ân điển tuyệt vời của Chúa Jêsus Christ!

83 Bây giờ tôi không có nhiều thời gian để nói điều gì khác, nhưng tôi—tôi—tôi muốn đưa ra tuyên bố này.

84 Bao nhiêu người nhớ về những con sóc? Được rồi. Đó là một câu Kinh Thánh khó hiểu, trong cuộc đời tôi, mà tôi—tôi không bao giờ có thể hiểu được điều đó.

85 Và có một câu khác khiến tôi bối rối, đó là khi Môi-se có thể nói với Đức Chúa Trời một cách tốt hơn Đức Chúa Trời biết cách làm bất cứ điều gì, khi Môi-se nói, “Mọi người sẽ nói, ‘Đức Chúa Trời của các ngươi có thể mang các ngươi ra, nhưng không thể giữ các ngươi,’” và Môi-se đã đứng mũi chịu sào. Rồi sau đó tôi phát hiện ra rằng, Môi-se, đó là Đấng Christ ở trong Môi-se, đại diện cho dân sự. Hiểu không?

86 Vậy thì về lời Kinh Thánh này, mà tôi sẽ không bao giờ giảng về nó, “Nếu các ngươi nói với ngọn núi này, ‘Hãy dời đi.’” Và anh em biết câu chuyện, vì vậy tôi sẽ bỏ qua điều đó. Bây giờ, tôi không biết điều đó đã dẫn đến điều gì. Và tôi nghĩ rằng Anh Wood và Anh Fred, và họ, đang ở đây trong tòa nhà, đã có mặt khi điều đó xảy ra, hoặc ngay sau khi nó đã xảy ra ở đó.

87 Và Anh Rodney và Anh Charlie, từ dưới Kentucky, Anh trai của Chị Wood và họ có mặt khi sự việc xảy ra ở Kentucky, mà đây là lần thứ hai sự việc xảy ra. Chỉ đơn giản nói về sự tồn tại những thứ đã không có. Hiểu không? Nói, mọi lúc, và dùng Kinh Thánh, hỗ trợ, đặt kích lệ.

88 Lần thứ ba nó xảy ra là Hattie Wright. Hattie có ở đây tối nay không? Đó là của Edith...Bao nhiêu người biết Hattie Wright? Anh Wood và tôi đang ngồi đó khi chuyện đó xảy ra, và khi Đức Thánh Linh phán, “Hãy cho cô ấy những gì cô ấy muốn,” và chúng tôi đang nói về điều đó, làm thế nào những con sóc chúng tồn tại.

89 Và tôi đã nói, “Là, điều duy nhất đó là, Ngài là Giê-hô-va Di-rê. Ngay khi Áp-ra-ham cần một con chiên đực, Đức Chúa Trời đã sẵn sàng con chiên đực đó. Và Ngài đã sẵn sàng những con sóc. Ngài có thể phán để một con sóc tồn tại, bởi vì Ngài là đấng sáng tạo, cũng giống như việc Ngài có thể phán một con chiên đực xuất hiện. Áp-ra-ham không bao giờ yêu cầu điều đó. Ông chỉ

đơn giản là tiếp tục làm điều đó, nhưng điều đó cho thấy rằng Đức Giê-hô-va Di-rê đã ở đó.”

90 Khi tôi nói điều đó, một người phụ nữ nhỏ bé khiêm tốn... Vì lần đầu tiên điều này xảy ra, lần Kéo thứ Ba, đối với một con người, là một người phụ nữ nhỏ bé, khiêm tốn.

91 Mà, kiếm được khoảng hai trăm đô la một năm, cho cuộc sống của chị ấy, tất cả những gì chị ấy có được từ trang trại nhỏ của mình. Chồng chị chết; hai đứa trẻ đã trở nên khá ngỗ ngược. Và đến và dâng hiến hai mươi đô la, trong số đó, cho việc xây dựng Đền tạm này. Và Meda đã đưa cho tôi một số tiền sáng hôm đó để mua hàng tạp hóa, hai mươi đô la, và tôi định trả lại cho chị ấy vào ngày hôm đó, khi tôi ở dưới đó, để chị ấy không phải dâng nó. Nhưng chị ấy không chịu lấy nó. Và khi...

92 Chị ấy đang ngồi trong góc, và khi tôi nói, “Tôi chỉ biết một điều là, Ngài vẫn là Đức Giê-hô-va Di-rê.”

93 Và cô bé Hattie đã nói đúng từ. Cô ấy nói, “Đó không là gì ngoài Lễ thật.”

94 Và khi cô ấy nói điều đó, Anh Banks Wood ở đây là một trong những người đã có mặt ở đây, căn phòng đó có cảm giác như thể nó sắp tan ra. Và Đức Thánh Linh đã nói, cùng một Tiếng nói về những con sóc, đã nói, “Hãy cho cô ấy những gì cô ấy cầu xin.”

95 Và tôi đã nói, “Chị Hattie, với tư cách là một nhân chứng trước Chúa, đây là điều đó. Bây giờ, nếu có nghi ngờ nào trong tâm trí, chị hãy hỏi những gì chị muốn, và nếu nó không nằm trong lòng chị, thì tôi là một tiên tri giả.”

96 Chị ấy nói, “Anh Branham.” Mọi người đều khóc. Nói, “Tôi sẽ cầu xin điều gì?”

97 Tôi đã nói, “Chị nghèo nàn, và chị sống trên ngọn đồi trên kia, không có tiền; chị có thể cầu xin điều đó. Chị có một em gái nhỏ, tàn tật đang ngồi ở đây, Edith, mà chúng tôi đã cầu nguyện cho, trong nhiều năm; chị có thể cầu xin sự chữa lành cho cô ấy.” Tôi nói, “Cha và mẹ của chị đã già cả và suy sụp; chị có thể cầu xin cho họ. Bất cứ điều gì chị cầu xin, Chị Hattie, hãy xem nó có xảy ra hay không, ngay bây giờ.” Và tôi nói, “Ngài vừa nói

với tôi, cùng một Tiếng ấy, đã nói, ‘Hãy cho cô ấy những gì cô ấy cầu xin.’”

98 Và chị ấy nhìn xung quanh, nói, “Tôi sẽ nói gì đây, Anh Branham?”

99 Tôi nói, “Hãy nói điều chị mong muốn. Hãy nghĩ về mong muốn lớn nhất của chị và nói ra điều đó.”

100 Và các con trai của cô ấy thậm chí còn cười khúc khích và cười. Và chị ấy đã nói, “Mong muốn lớn nhất mà tôi có được là sự cứu rỗi cho hai đứa con trai của tôi.”

101 Tôi nói, “Tôi trao chúng cho chị, trong Danh của Chúa Jêsus Christ,” và ở đó họ đã tin.

102 Và họ trung tín trong hội thánh này, với sự thông công, họ ngồi đó rửa chân với những người đàn ông, và những việc như thế. Tất cả chúng ta đều chứng kiến điều đó.

103 Chị ấy đã có một sự lựa chọn chính đáng. Mẹ chị phải chết, chị cũng vậy, tất cả họ. Nhưng những gì chị cầu xin sẽ là Đời đời, và sự cứu rỗi cho các con chị. Đó là lần thứ ba nó xảy ra.

104 Lần thứ tư nó xảy ra, tôi vừa giải thích nó ở đây lần vừa rồi tôi ở đây, đã ở trên ngọn núi nơi cơn bão đang hoành hành. Bao nhiêu người đã nghe nó?Ồ, tất cả các bạn. Được rồi. Nơi cơn bão hoành hành. Và Đức Chúa Trời là Quan Án của tôi đang đứng đây, đi xuống núi khi...

105 David Wood, anh ấy đang ở nơi nào đó ở đây, tôi đoán vậy, mà đã làm cho tôi một chiếc bánh xăng-wich, và nó khá là ngon! Tôi nghĩ rằng anh ấy đã cố gắng để có được ngay cả với tôi cho một trong những tôi đã làm cho cha anh ấy, một vài năm trước đây. Anh ấy có xúc xích hun khói, và—và thịt và mọi thứ trộn lẫn với nhau. Và tôi đặt nó trong áo sơ mi của tôi, và trời mưa, và nó cứ dính vào thành một cục bột lớn.

106 Và tôi đang xuống núi. Trời bão lớn, tôi thậm chí hầu như, không thể nhìn thấy bàn tay của mình trước mặt tôi. Và tôi biết, chỉ một điều, các bạn quay đầu lại, bởi vì cơn gió đó đang quay cuồng.

Bây giờ có những nhân chứng ở đây, cho điều đó.

¹⁰⁷ Một trong số họ là một trong những chấp sự trung thành của chúng ta, đó là Anh Wheeler. Anh có ở đây không, Anh Wheeler? Anh ấy ở đâu? Vâng, ngay đây, Anh Wheeler.

¹⁰⁸ Anh Mann, một thầy giảng Giám Lý từ New Albany. Anh ấy, Anh Mann, có trong đêm nay không? Tôi không biết anh ấy có hay không.

¹⁰⁹ Anh Banks Wood. Anh có ở đây không, Anh Banks? Anh ấy đang ở trong phòng thu âm. Được rồi. Và—và David Wood.

¹¹⁰ Tôi tin là, và Anh Evans đã ở đó. Đúng thế không, Anh Evans? Anh Evans, đang đứng dựa vào tường, đã ở đó.

¹¹¹ Và cách họ đã phát sóng trong nhiều ngày, hai ngày trước đó, “Một trận bão tuyết lớn đang quét qua vùng đất.”

¹¹² Anh Tom Simpson ở đây tối nay. Khi đi ra khỏi Canada, họ yêu cầu anh ấy đi qua đó vì anh không thể vượt qua, “Một trận bão tuyết đang đến.” Anh Tom, anh có ở đây không? Anh ở đâu? Anh ấy đây, đang ngồi ngay đây.

Và ở đó những đám mây xuất hiện. Và tôi đã nói, “Các anh em...”

¹¹³ Mọi người ủa ra. Không có ai ở đó, trong số hàng trăm người đàn ông ở đó, không có ai ở đó ngoài nhóm nhỏ của chúng tôi và người chăn bò, người cưỡi ngựa. Và chúng tôi sẽ ở lại.

¹¹⁴ Tôi đã gọi cho Chị Evans, và nhờ chị ấy gọi cho vợ tôi và bảo cô ấy nói với Tony, “Nếu tôi không đến được, hãy nhờ người khác chủ trì bữa điểm tâm cho các Thương Gia.”

¹¹⁵ Và trên ngọn núi đó—ngày hôm đó, tôi đã nói, “Bây giờ khi trời, cơn mưa nhỏ đầu tiên bắt đầu, hoặc bất cứ điều gì, hãy nhanh chóng về trại.” Tôi đã nói, “Trong vòng mười hoặc mười lăm phút, anh em không thể nhìn thấy bàn tay của mình trước mặt, khi những cơn bão tuyết...và nó sẽ đổ tuyết dày sáu mét chỉ trong chốc lát, trên ngọn núi.”

¹¹⁶ Và đó là cách mọi người, các bạn đọc nó trên báo, cách họ ở ngoài đó và bỏ mạng, và mọi thứ. Nhưng chúng tôi biết cách thoát ra, và họ biết chúng tôi đã ở đâu, vì vậy chúng tôi cảm thấy được dẫn dắt để ở lại.

117 Và cứ thế lên trên núi, khi trận bão tuyết đó bắt đầu, tôi bắt đầu đi xuống. Và tôi chỉ còn cách nơi tôi bắt đầu khoảng nửa dặm, và Tiếng của Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy quay lại và đi trở lại.”

118 Và tôi quay trở lại như lời Ngài đã bảo tôi, sau khi đợi một lúc và ăn chiếc bánh xăng-wich mà David đưa cho tôi, và trở lại đó và ngồi xuống.

119 Và khi tôi đang ngồi ở đó, và cơn gió xoay vần và thổi, những ngọn cây nghiêng ngã, và mưa tuyết và tuyết bay như vậy, một Tiếng phán, “Ta là Đức Chúa Trời của sự sáng tạo.”

120 Tôi nhìn lên, và tôi nghĩ, “Điều đó ở đâu? Đó là gió, có thể.”

121 Ngài phán, “Ta đã tạo ra trời và đất. Ta làm yên những cơn gió mạnh trên biển,” và tiếp tục nói.

Tôi bật dậy và cởi mũ ra.

122 Và Ngài phán, “Chỉ cần nói với cơn bão, và nó sẽ ngừng lại. Bất cứ điều gì người nói, đó là điều sẽ xảy ra.”

123 Và tôi đã nói, “Hỡi cơn bão, hãy ngừng. Và, hỡi mặt trời, người vẫn chiếu sáng bình thường trong bốn ngày, cho đến khi chúng ta rời khỏi đây.”

124 Và tôi không nói gì hơn, cho đến khi mưa tuyết, tuyết và mọi thứ dừng lại. Trong một hoặc hai khoảnh khắc, mặt trời nóng cháy đã chiếu vào lưng tôi. Tôi thấy những cơn gió thổi như thế này, từ phương Bắc trở lại, tràn xuống...Tôi muốn nói là từ phương Đông, đến từ phương Đông. Nó đến từ phương Tây; gió đã thay đổi và quay trở lại theo cách này. Và những đám mây, giống như một thứ huyền bí, bay lên không trung, và mặt trời đang tỏa sáng trong vài phút.

125 Sau đó Chúa Jêsus đã phán với tôi một chút sau đó, về vợ tôi ở dưới đó, như anh em biết, về nơi tôi đã đi lên đó. Tôi chưa bao giờ về nhà vào ngày kỷ niệm ngày cưới, và chúng tôi đã kết hôn được hai mươi hai năm. Lần kỷ niệm đầu tiên, ngày đầu tiên, đám cưới của chúng tôi, ồ, tôi đưa cô ấy đi săn. Vì, tôi không đủ khả năng thực hiện chuyến đi săn, và—và—và cũng đi hưởng tuần trăng mật nữa, vì vậy tôi—tôi đã kết hợp nó lại với nhau.

Và vì vậy, thế thì, và tôi đã đi sẵn kể từ đó. Tôi cảm thấy cách đó tôi sẽ làm hài lòng cô ấy.

Bây giờ, đó là lần thứ tư nó xảy ra.

¹²⁶ Bây giờ đây là điều gì đó tôi—tôi muốn nói, và tôi phải nói chính xác sự thật. Khoảng mười sáu năm trước, tôi đã ở California với Anh John Sharrit, và tôi đang có một buổi nhóm. Và tôi và Meda, Anh Sharrit và Chị Sharrit, và họ, đang ở trong một khách sạn. Và một người tên là Paul Melikian, người đã đứng ngay tại đây trong Đền tạm này nhiều lần; anh ấy là một người Armenia giàu có. Và vợ anh ta đã sinh một đứa con tại Fresno, California, nơi họ đã sống; và đi xuống, đưa vợ anh ta xuống, và gọi tôi ở khách sạn, và nói, “Tôi có thể đưa vợ tôi lên được không, Anh Branham?”

Tôi nói, “Vâng, anh có thể.” Ngày hôm sau, tôi sẽ đến Catalina.

¹²⁷ Vì vậy, anh ấy đã mang vợ của mình lên, và chị ấy bị bệnh rất nặng! Và chị ấy trông...Tôi đã nói, “Đặt tay của chị lên tay tôi, Chị Melikian,” tôi nói, “chúng ta sẽ xem Chúa sẽ nói với chúng ta không.” Và ngay khi chị ấy đặt tay lên tôi, tôi nói, “Ồ, đó là bệnh viêm tĩnh mạch.”

Chị ấy nói, “Tôi dường như không có bất kỳ triệu chứng nào.”

¹²⁸ Tôi nói, “Chị xem đó.” Trong hai ngày, họ sẽ điều trị cho chị ấy chứng viêm tĩnh mạch.

¹²⁹ Giống như bé Jimmy Poole ở đây, đứa con bé bỏng của anh ấy. Ngày kia nó đến với cơn đau tim, họ nghĩ vậy, trong khi đó là một cơn hen. Và tôi đặt tay lên nó. Tôi đã nói, “Theo dõi nó trong một vài ngày; nó bị bệnh sỏi. Mọi chuyện đang diễn ra. Đó là cơn sốt.” Tôi đã gặp anh ấy đêm qua. Anh ấy nói rằng nó đã phát ra, khắp nơi, vì bệnh sỏi. Hiểu không?

¹³⁰ Bây giờ, tôi đang nói chuyện với Chị Melikian, về bàn tay. Chị ấy nói, “Đó là điều tuyệt vời, hãy xem điều đó, Anh Branham.” Chị ấy nói, “Điều đó có hoạt động trên mọi bàn tay không?”

¹³¹ Tôi nói, “Nếu có gì đó không ổn với bệnh nhân.” Tôi nói, “Bây giờ ở đây, tôi sẽ đặt tay lên,” nhiều người trong số các bạn đã

đứng và xem nó, và nó đã không làm điều đó. Tôi đã nói, “Đây, không có gì không ổn với vợ tôi, đặt tay nàng...”

¹³² “Nhìn đây, em yêu, đặt tay em lên.” Cô ấy đang ngồi đó, vợ tôi. Cô ấy đặt tay lên tay tôi. Ngay khi đó nó xảy ra, tôi đã nói, “Em bị u nang buồng trứng bên trái. Em bị bệnh phụ nữ.”

Và cô ấy đã nói, “Em không cảm thấy điều gì khác.”

¹³³ Tôi đã nói, “Nhưng em có đấy.” Becky được hai tuổi. Con gái tôi vừa chơi, cách đây một lát, nó được hai tuổi.

¹³⁴ Hai năm nữa, Sarah xuất hiện, và khi... Cô ấy đã sinh mổ. Và tôi đã hỏi Bác sĩ Dillman, bác sĩ của chúng tôi ở—ở Corydon, đến, “Khi ông mở cô ấy, hãy nhìn vào buồng trứng bên trái,” và ông ấy đã nhìn.

Anh ấy nói, “Không có gì sai, mà tôi đã thấy.” Tôi đặt tay của tôi; nó vẫn ở đó.

¹³⁵ Bốn năm sau, đến Joseph. Tôi yêu cầu ông ấy nhìn lại lần nữa. “Không có gì sai, như tôi đã thấy.” Đặt tay tôi; nó vẫn ở đó. Vì vậy chúng tôi chỉ quên về nó.

¹³⁶ Bây giờ đây là điều mà tôi phải nói. Tôi không muốn nói ra điều đó, nhưng chỉ để trình bày sự thật, đấy, và đó là những gì các bạn muốn. Luôn nói sự thật, bất kể điều gì xảy ra.

Nhiều năm trôi qua, chúng tôi chưa bao giờ nhận thấy điều đó.

¹³⁷ Và tôi nói điều này, không phải vì cô ấy đang ngồi đó, bởi vì tôi nói điều đó khi cô ấy không có ở đó. Và các bạn biết điều đó. Tôi không tin trên đời này có một người vợ tốt hơn vợ tôi, và tôi hy vọng cô ấy sẽ luôn như vậy. Và tôi muốn trở thành một người chồng trung thành, và tôi hy vọng rằng mọi thanh niên trong tòa nhà này, khi kết hôn, sẽ lấy được một người vợ như vợ tôi. Tôi không biết chúng tôi sẽ sống theo cách đó được bao lâu, nhưng tôi hy vọng những ngày còn lại của chúng tôi trên trái đất. Chúng tôi đã rất hạnh phúc bên nhau. Chúa là người bảo tôi phải cưới cô ấy.

¹³⁸ Đồng thời, cô ấy không biết, tôi đã cố gắng không kết hôn với cô ấy; không phải vì tôi không yêu cô ấy, mà vì tôi không nghĩ

rằng tôi có thể kiếm sống cho cô ấy. Và cô ấy là một người phụ nữ tốt, và tôi không xứng đáng với điều đó.

¹³⁹ Và cô ấy đã ra ngoài để cầu nguyện, và mở Kinh Thánh ra. Và đoán...Cô ấy nói, “Lạy Chúa, con chưa bao giờ làm điều này trước đây, nhưng xin hãy cho con một câu Kinh Thánh sẽ giúp con. Nếu con phải quên anh ấy, con phải quên nó.” Mở Kinh Thánh...

¹⁴⁰ Và cô ấy đi ra ngoài trong một căn nhà nhỏ và cầu nguyện. Và khi cô ấy mở Kinh Thánh ra, “Ma-la-chi 4. Kìa, Ta sai đến cho các người tiên tri Ê-li trước...” Đó là—đó là hai mươi năm trước đây, không biết gì về chức vụ ngày nay. Và tôi đã...không thể được...

¹⁴¹ Tôi đã nằm xuống trên con sông ở đó. Và Ngài đã đánh—đánh thức tôi, một đêm nọ, và tôi nghe thấy tiếng Ngài đứng đó bên cửa. Ngài phán, “Hãy đi kiếm cô ấy, và đám cưới của người sẽ diễn ra vào tháng Mười sắp tới đây, ngày hai mươi ba.” Và đó chính xác là những gì tôi đã làm. Và chúng tôi đã sống hạnh phúc. Bởi ân điển của Đức Chúa Trời, chúng tôi chưa hề có một lời tranh cãi. Cô ấy là một người yêu dấu.

¹⁴² Một ngày kia tôi đi về. Và cô ấy đã phải một mình nuôi những đứa con này; tôi đã đi vào chức vụ. Không nhiều phụ nữ sẽ chịu đựng điều đó; các bạn biết điều đó, họ sẽ khó khăn. Và rồi tôi bước vào, và cô ấy nói điều gì đó hoặc điều khác. Chúng tôi đã đưa Joseph trở lại đó, và nó là một...Nó chắc chắn là một cậu bé nghịch ngợm! Và nó đã làm cho tóc trên đầu mẹ nó bạc sớm, cũng như tôi đã làm. Vì vậy nó thực sự là tất cả các cậu bé, và nó đã làm điều gì đó thực sự tồi tệ. Và tôi đã nói với cô ấy...Cô ấy nói với tôi, “Bill, hãy đánh cho nó một trận.”

Tôi nói, “Anh thật sự không có đủ can đảm.” Hiểu không?

¹⁴³ Và cô ấy nói, “Đúng, nếu anh phải chịu đựng điều đó,” và cô ấy đóng sầm cửa ngay trước mặt tôi.

¹⁴⁴ “Ồ,” tôi đã nghĩ, “điều đó ổn thôi. Thằng bé tội nghiệp không có ý đó.”

¹⁴⁵ Tôi chỉ đi ra ngoài để rửa xe. Và khi tôi ra khỏi đó, Đức Thánh Linh không thích điều đó; Ngài phán, “Hãy nói với cô ấy,” tôi tin rằng đó là Sử Ký thứ Hai, chương thứ 22. Tôi đã không. Tôi nghĩ,

lúc đầu, tôi chỉ tưởng tượng như vậy. Tôi cứ tiếp tục rửa. Và Điều đó đã nói lại lần nữa, “Hãy đi bảo cô ấy đọc điều này.”

¹⁴⁶ Và tôi vào lấy cuốn Kinh Thánh và đọc nó. Đó là nơi Mo... hoặc Mi-ri-am, nữ tiên tri, đã chế nhạo anh trai mình, Môi-se, vì đã kết hôn với một cô gái Ê-thi-ô-pi, và Đức Chúa Trời không thích điều đó. Và Ngài phán, “Tốt hơn là cha cô ấy nên nhổ nước bọt vào mặt cô ấy, còn hơn—hơn để—để làm điều đó.”

¹⁴⁷ Vì vậy, Mi-ri-am bộc phát bệnh phung, khắp người. Và vì vậy A-rôn đến, nói với em gái của mình, nói...hoặc đến nói với em trai của mình, nói, “Cô ấy sắp chết, mắc bệnh phung.”

¹⁴⁸ Và vì vậy, Môi-se chạy đến để cầu xin cho bà, tại bàn thờ. Và khi ông làm vậy, Trụ Lửa giáng xuống, Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Hãy đi gọi nàng và A-rôn, và đưa họ đến đây.” Và A-rôn cũng ở trong tình trạng đó. Vì vậy Ngài phán, “Hãy gọi họ đến đây.”

¹⁴⁹ Ngài phán, “Nếu có một người nào trong số các người,” Đức Chúa Trời đang nói với họ, “mà là thiêng liêng, hoặc một nhà tiên tri, Ta là Chúa sẽ bày tỏ chính Ta cho người đó biết. Ta sẽ nói chuyện với người ấy trong những khải tượng, và bày tỏ chính Ta cho người bằng những giấc mơ, và—và bày tỏ những giấc mơ, và vân vân.” Ngài phán, “Nhưng tôi tớ của Ta, Môi-se, không có ai trên đất như người.” Ngài phán, “Ta nói chuyện với người từ môi tới tai.” Ngài phán, “Các người không kính sợ Đức Chúa Trời sao?” Thấy đó, Chúa không thích điều đó.

¹⁵⁰Ồ, khi tôi thấy điều đó, tôi chạy vào. Và cô ấy đang ở trong phòng khác. Tôi đã gõ vào cửa. Cô đã im lặng. Và tôi nói với cô ấy rằng tôi muốn nói chuyện với cô ấy. Và tôi đã vào đó và nói chuyện với cô ấy, cố gắng nói cho cô ấy biết đó là gì. Tôi đã nói, “Em yêu, anh biết em yêu con như thế nào, nhưng Chúa không thích điều đó. Em không nên nói điều đó.” Ngay sau đó, cô ấy đã bị bệnh ở bên hông.

¹⁵¹ Chúng tôi đưa cô ấy đến gặp bác sĩ ở Louisville, Bác sĩ Arthur Schoen, và ông tìm thấy một khối u ở buồng trứng bên trái, mà tôi đã tìm thấy cách đây mười lăm hay mười sáu năm. “Khối u trên buồng trứng trái, có kích thước bằng quả óc chó.”

Tôi đã nói, “Còn nó thì sao, thưa bác sĩ?”

152 Ông ấy nói, “Hãy xem điều gì sẽ xảy ra. Hãy đưa cô ấy trở lại sau vài tháng, khoảng hai tháng hoặc gần như thế.”

153 Chúng tôi đã đưa cô ấy trở lại. Nó đã lớn lên, từ một quả óc chó to bằng một quả chanh. Nói, “Tốt hơn nên lấy ra; nếu nó trở nên mềm và chuyển thành ác tính.”

154 Và tôi đã nói, “Ồ, chao ôi,” tôi đã nói, “chúng tôi sẽ—chúng tôi sẽ đến Tucson. Chúa đã sai tôi đến Tucson.”

155 Ông ấy gửi nàng đến một chuyên gia phụ khoa; ông ấy không muốn mình chịu trách nhiệm. Vì vậy, ông ấy hẳn đã nói với người ấy về chức vụ của tôi, bởi vì người ấy...Chuyên gia phụ khoa nói, “Nó sẽ phải được lấy ra.” Vì vậy anh ấy nói...Chúng tôi nói với anh ấy rằng chúng tôi sẽ đến—đến Tucson. Anh ấy nói, “Tôi có một chuyên gia ở đó, một người bạn thân của tôi. Tôi đã từng sống ở Tucson.” Anh ấy nói, “Tôi sẽ gửi bà đến với anh ấy.”

156 Vì vậy, anh đã viết một ghi chú và gửi nó cho ông, và nói, “Bà Branham là một người phụ nữ tốt,” và tiếp tục như vậy. Nói...Gửi cho cô ấy sơ đồ về độ lớn của khối u, và vân vân. Khi đó nó đã trở thành khối u; và cho biết nó lớn như thế nào. Và nói, “Tôi biết...” Anh em biết đấy, anh ấy biết anh ấy...Tôi nghĩ rằng anh ấy đã nghĩ, đã gọi tôi là một “người chữa lành Thiên liêng.” Đó là tất cả những gì anh ấy biết cách để diễn đạt nó. Nhưng nói, “Tôi đã đồng ý rằng—rằng nó có thể được lấy ra, và nên làm điều đó. Nếu nó phải được lấy ra, hãy lấy nó ra.”

157 Nhưng điều đó đang thử thách đức tin của chúng tôi. Và chúng tôi cầu nguyện liên tục. Và chúng tôi càng cầu nguyện, khối u càng phát triển lớn hơn, cho đến nỗi nó đến chỗ cho đến khi nó lòi ra bên hông của cô ấy. Chúng tôi giữ im lặng; một vài người ở đây biết điều đó; cố gắng xem điều gì sẽ xảy ra. Và nó đã tiếp tục.

Cuối cùng, khi tôi đi xuống từ Canada, từ nơi tôi rời đi...

158 Chúa đã để tôi dẫn dắt bộ tộc da đỏ người Anh-điêng đó đến với Đấng Christ. Tôi sẽ trở lại để làm báp têm cho họ, trong Danh của Chúa Jêsus, mùa Xuân này, ý Chúa.

159 Bây giờ, đi xuống, và đã đến lúc cô ấy phải đi, khi tôi ở New York...hoặc dưới đây để có một ca phẫu thuật...để phẫu thuật, hoặc

được kiểm tra lần cuối. Tôi tiếp tục đến New York. Và khi tôi quay lại, tôi dừng lại ở đây, và đi lên...Sau khi tôi có buổi nhóm ở đây, buổi nhóm cuối cùng, tôi lên đó và gọi cho cô ấy từ nhà Anh Wood.

¹⁶⁰ Và cô ấy đã nói, “Bill, em thậm chí không thể chịu đựng được quần áo của mình khi chạm vào nó.” Đó chỉ là cách nó lồi ra như thế *này* bên hông của cô ấy. Và chân của cô ấy ở bên đó, cô ấy chỉ có thể đi tập tễnh, và một tuần tôi tệ hơn cô ấy đã từng có. Bây giờ cô ấy đang ngồi đó, lắng nghe tôi. Tuần tôi tệ nhất mà cô từng có. Và cô ấy đã nói, “Em phải đi, ngày mốt, cho sự kiểm tra đó.”

¹⁶¹ Tôi nghĩ, “Ồi Chúa, nếu họ cắt nó ra, điều đó sẽ khiến chúng con không thể về nhà vào lễ Giáng sinh, và con đã nói với dân sự của mình là con sẽ ở đó.” Và tôi đã nói, “Thật là một thời gian kinh khủng! Ồ, chào ôi!” Tôi nghĩ.

¹⁶² “Nói cho anh ấy biết, nếu anh ấy chuẩn bị phẫu thuật, ‘Hãy để nó trôi qua lâu hơn một chút, cho đến sau lễ Giáng sinh.’”

¹⁶³ Sau đó tôi phải nghĩ, “Nó có thể là ác tính.” Và ở trên *đây*, các bạn biết đấy, đó là một điều tồi tệ, chạy ngược vào trong thận. Nếu nó tiếp tục, nó trở thành ác tính, nó sẽ giết bạn. Vì vậy rồi tôi nghĩ, “Mình có thể làm gì?”

Và Meda nói, “Ồ, này, anh gọi cho em,” nói.

¹⁶⁴ Ngày mà tôi đến Shreveport, đó sẽ là ngày hôm sau, khi tôi đến Shreveport, cô ấy phải đi kiểm tra. Và vì vậy cô ấy đã đi đến... Bà Norman đã đi, Chị Norman; tất cả các bạn đều biết chị ấy, những người đến Đền tạm ở đây. Chị ấy đã đi với cô ấy, và đến chuyên gia này. Và vì vậy cô ấy nói, “Hãy đợi cho đến sau khi anh có đêm đầu tiên, tại—tại...và rồi trở về.” Vì, sự chênh lệch, hai múi giờ. “Sau đó hãy gọi cho em khi anh quay lại, sau buổi nhóm, em sẽ cho anh biết em phải làm gì.”

Và tôi nói, “Tốt quá.” Vì vậy, tôi tiếp tục.

¹⁶⁵ Và sáng hôm sau, trước khi rời đi, tôi định đi gặp Billy và Loyce. Cả hai đều đang ngồi ở đây. Và luôn luôn...

¹⁶⁶ Chúng tôi có một chiếc ghế đầu cũ ở đó mà Anh Palmer đã bọc lại cho chúng tôi, ở đây cách đây không lâu, và chúng tôi

luôn đến chiếc ghế đó và cầu nguyện, bất cứ khi nào chúng tôi... Ô, Ottoman, như, các bạn biết đấy, cái ghế đôn. Bất cứ khi nào chúng tôi đến đó và cầu nguyện, khi tôi sẽ đi đến buổi nhóm, chúng tôi cầu xin Chúa giúp chúng tôi.

¹⁶⁷ Và tôi đã ở trên đó, một vài ngày, và tôi đã—tôi đã ở một mình. Ngôi nhà; những đứa trẻ đã đi, và cô ấy đã đi. Các bạn biết đấy, nhiều người trong số các bạn biết tôi đã phải trải qua thời gian đó, trở về với một ngôi nhà trống; duy nhất, tôi đã chôn người vợ đó, Hope. Và bây giờ tất cả lại một lần nữa. Và tôi đã quỳ xuống, tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ cầu nguyện và sau đó đi đón Billy và Loyce, và đi tiếp.”

¹⁶⁸ Vì vậy, khi tôi quỳ xuống để cầu nguyện, tôi nói, “Lạy Chúa, con nhớ chúng sáng nay, ở quanh đây.” Tôi nói, “Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ giúp chúng và ban phước cho chúng. Xin cho chúng con về lại nơi này một lần nữa. Và bây giờ,” tôi nói, “họ ở ngoài đó bởi vì Ngài đã sai con đến đó vì một khả tượng, và Ngài đã làm ứng nghiệm nó. Bây giờ con đang muốn đợi, để xem Ngài sẽ bảo con làm gì tiếp theo.” Tôi nói, “Con cầu nguyện cho...Xin thương xót cô ấy.” Và tôi nói, “Xin giúp con trong buổi nhóm dưới đó.” Và rồi tôi tiếp tục...Tôi đã nói, “Chúa ôi, đừng để nó là ác tính. Và xin để bác sĩ đó đợi cho đến sau ngày đầu tiên của năm, để lấy nó ra. Con—con thật ghét nhìn thấy cô ấy...”

¹⁶⁹ Tôi đã nói, “Lạy Chúa, cô ấy không cố ý làm điều cô ấy đã làm sáng hôm đó. Cô ấy không có ý đó.” Tôi đã nói, “Lạy Chúa, chưa lần nào cô ấy nói một lời nào về việc con đi vì các buổi nhóm, ở lại vài tháng, hoặc bất cứ điều gì. Chưa một lần cô ấy mở miệng về điều đó. Cô ấy luôn gửi quần áo của con cho người giặt sạch, giặt áo sơ mi của con, và chuẩn bị mọi thứ để sẵn sàng cho buổi nhóm. Rồi, cô ấy tự hỏi làm thế nào cô ấy có thể hầu việc Đức Chúa Trời.”

¹⁷⁰ Hỡi những người phụ nữ, khi các chị phục vụ chồng mình, thì các chị hầu việc Đức Chúa Trời, dĩ nhiên.

¹⁷¹ “Và bây giờ, và sau đó khi con bước vào, tất cả đều mệt mỏi và kiệt sức, nhiều người đến từ khắp nơi. Con phải đi ra đâu đó trong một chuyến đi câu cá, hoặc một chuyến đi săn. Ô, nhiều phụ nữ sẽ bực bội vì điều đó. Cô ấy làm gì? Chuẩn bị sẵn quần

áo đi sẵn cho con sẵn sàng để đi; để con đi.” Tôi nói, “Chúa ôi, cô ấy không có ý đó.” Và tôi đã nói, “Cô ấy đã phải bị mổ ba lần, do cô ấy sinh mổ.” Và tôi đã nói tôi... “Lạy Chúa, con—con ghét phải thấy cô ấy phải bị mổ một lần nữa.”

¹⁷² Và ngay sau đó tôi nghe điều gì đó trong phòng. Tôi đã nhìn lên. Và một Tiếng đã nói, “Hãy đứng lên.” Nói, “Bây giờ bất cứ điều gì người nói, đó là cách nó sẽ xảy ra.”

¹⁷³ Tôi đã đợi chỉ một phút. Tôi nói, “Trước khi bàn tay của bác sĩ sẽ chạm vào cô ấy, bàn tay của Chúa sẽ lấy đi khối u, và nó thậm chí sẽ không được tìm thấy.”

¹⁷⁴ Điều đó đã được giải quyết, đối với tôi. Tôi chưa hề gọi cho cô ấy. Chúng tôi tiếp tục, đi và đón Billy và Loyce, và đi đến Shreveport.

¹⁷⁵ Tối hôm sau tôi gọi cho cô ấy. Cô ấy rất vui. Cô ấy nói, “Bill, em muốn cho anh biết!”

¹⁷⁶ Bây giờ cô ấy đang ở đây, và cô ấy có thể xác minh điều này. Phải tập tễnh bước tới đó; đi vào phòng với y tá và Bà Norman, và mặc quần áo cho...áo choàng, để kiểm tra. Bác sĩ bước ra, và cô ấy khó có thể lên bàn; khối u treo ở đó, rất lớn. Và khi cô ấy... Bác sĩ bước vào và đang nói chuyện với cô ấy. Và ông đi tới, để nâng tấm khăn trải giường lên để chạm vào cô, và ngay trước khi ông chạm vào cô, nó đã lìa khỏi.

¹⁷⁷ Và bác sĩ không biết nó nằm về phía nào. Ông nói, “Đợi một chút!” Với các sơ đồ đã vẽ, tất cả các hình ảnh, và mọi thứ khác, ông ấy không thể tìm thấy một dấu vết nào của nó. Ông đã kiểm tra cô, hết lần này đến lần khác. Ông ấy nói, “Tôi không có thể giải thích được, nhưng, thưa Bà Branham, khối u đó không có ở đó.” Và cô ấy chưa bao giờ có một triệu chứng của nó, kể từ đó.

¹⁷⁸ Điều đó là gì? Lưu ý, thật chính xác như cách Nó đã nói, “Trước khi bàn tay bác sĩ có thể chạm vào nó.” Chỉ một tích tắc thôi, và bàn tay ông ấy sẽ chạm vào nó. Lời của Chúa thật hoàn hảo biết bao!

¹⁷⁹ Bây giờ, có vợ tôi, và cả hai chúng tôi đều ở trước mặt Chúa. Nhưng trước khi bàn tay của bác sĩ có thể chạm vào cơ thể cô ấy, trên con đường đến với cô ấy như thế, điều gì đó đã xảy ra,

khối u đã rời đi. Và họ không thể, ông ấy—ông ấy nói...Tôi tin là vậy, phải không, em yêu? “Tôi muốn cam đoan lần nữa với bà, Bà Branham,” (Đúng thế không, theo cách ông ấy nói? Đúng vậy.) “rằng khối u đó không có ở đó. Bà không có bất kỳ khối u nào.”

¹⁸⁰ Nó là cái gì vậy? Chính xác theo Lời của Chúa, đó là...?...A-men. Đó là lần thứ năm. Năm là con số ân sủng, cũng là con số của đức tin f-a-i-t-h.

¹⁸¹ Không còn nghi ngờ gì nữa trong tâm trí tôi. Tôi biết lần Kéo thứ Ba là gì, và tôi biết nó có tác dụng gì. Bây giờ hãy thành kính, cứ giữ im lặng, sẽ sớm đến khi Đức Chúa Trời sẽ làm một số việc lớn cho chúng ta.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu dâng lời cầu nguyện.

¹⁸² Lạy Chúa Jêsus, con đã từng thấy điều đó trên những người khác, nhưng khi nó đến với người vợ quý giá của con, nó đã ở trong nhà của con, lúc đó, thưa Chúa. Con đã tận mắt nhìn thấy nó, cảm nhận nó bằng bàn tay của chính mình. Và con...mười lăm-...mười sáu năm trước đó, nó cũng đã xảy ra, Chúa, cũng đã biết và mặc khải bởi Ngài. Khi bất cứ điều gì được nói ra, nó phải được nên. Khi đó, Chúa đã cho con thấy, Chúa ôi, rằng, sự tin tưởng của con vào những gì Ngài đã làm cho dân sự, và sẽ cho con biết, để con có thể giúp họ. Ngài đã làm cho nó ứng nghiệm trong nhà của chính con. Đó là lần Kéo Đầu tiên. Và bây giờ lần Kéo thứ Ba đã xác nhận lần Kéo Đầu tiên.

¹⁸³ Chúng con rất biết ơn, Cha ôi. Xin tha thứ cho chúng con về những thiếu sót của chúng con. Chúng con là một dân khiêm tốn. Chúng con là những người thất học, ít hoặc nhiều, là một dân mù chữ. Nhưng chúng con rất biết ơn vì chúng con có một Đức Chúa Trời vô sở bất năng vĩ đại, Đấng luôn dõi theo và chăm sóc chúng con, vì chúng con không biết cách chăm sóc cho chính mình. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài.

¹⁸⁴ Bây giờ, thưa Cha, con cầu xin Cha sẽ giúp con. Và trong lần Kéo thứ Ba này, xin cho, Ôi Chúa, như Ngài đã nói trong vài năm qua về nó, tỏ cho thấy nó trên...đánh dấu trên núi, và vân vân, và hiển thị nó dần dần. Bây giờ, con đang xem để thấy nó là gì cho đến khi nó được xác nhận hoàn toàn. Bây giờ con cầu xin, Cha

ôi, rằng Cha sẽ giúp con tôn kính hơn, với điều này, hơn trước đây, và xin Ngài nhận lấy sự vinh hiển. Như, ngay trên chính bực giảng này, nơi lần kéo Đầu tiên đã được nói, lần kéo thứ Hai, và bây giờ là lần thứ Ba, và những gì Ngài đã nói đã ứng nghiệm chính xác những gì Ngài đã phán. Chúng con tin Ngài, lạy Chúa là Đức Chúa Trời.

¹⁸⁵ Xin giúp mỗi người trong chúng con vứt bỏ sự không tin của chúng con và mê tín của mình, để chúng con có thể đứng trước Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời hằng sống, biết rằng, cũng chính Chúa đã lấy đi khối u đó ra khỏi vợ con mà đang ngồi tại đây bây giờ; được xác minh bởi một số y khoa cao nhất mà chúng con có được trong nước, người đã xem xét nó, và rồi nhìn, và hình dung nó; và bây giờ nó đã biến mất. Ngài là Đức Chúa Trời và không có ai khác ngoài Ngài.

¹⁸⁶ Và chúng con yêu Ngài bởi vì rằng Ngài đã—Ngài đã cho chúng con trở thành tôi tớ của Ngài. Và xin cho chúng con hầu việc Ngài với sự kính kiền và tôn kính, tất cả những ngày trong đời sống của chúng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho con và gia đình con, và tất cả những người này, có thể trở thành những Ánh sáng đang chiếu sáng, muối mặn mà sẽ là...tạo ra sự khao khát nơi những người khác, để yêu mến Chúa Jêsus này đã làm rất nhiều cho chúng con.

¹⁸⁷ Bây giờ khi con mở Lời ra, để đọc Lời ấy một chút, và rồi cầu nguyện cho những người đau yếu, xin giúp con, Chúa ôi. Xin phán với chúng con, và chữa lành người đau ốm, chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁸⁸ Anh em còn, tôi còn có thời gian chỉ trong một...? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nếu tôi làm gấp thật nhanh về...một số phân đoạn ở đây, tôi muốn anh em đọc bây giờ, hoặc đánh dấu xuống, hoặc bất cứ điều gì anh em muốn làm. Phân đoạn đầu tiên được tìm thấy trong Sách Dân Số Ký, 21:5 đến 19, và chúng ta muốn—muốn đọc những câu này:

Và dân sự nói nghịch cùng Đức Chúa Trời và Môi-se mà rằng, Làm sao người khiến chúng tôi lên khỏi xứ Ê-díp-tô đặng chết trong đồng vắng? Vì đây không có bánh, cũng

không có nước; và những linh hồn chúng tôi đã ghé góm thứ đồ ăn đạm bạc này, thức ăn của Thiên sứ.

Và CHÚA đã sai con rắn lửa đến trong dân sự, cắn dân đó; đến nỗi người Y-sơ-ra-ên chết rất nhiều. Do đó Chúa...

Do đó dân sự bèn đến cùng Môi-se, mà nói rằng,...

¹⁸⁹ Lời thú tội! Hãy xem, “Chúng tôi đã phạm tội!” Hãy xem, đó là điều đầu tiên để được chữa lành, hãy thú tội trước.

...Chúng tôi có phạm tội, vì chúng tôi đã nói nghịch cùng CHÚA, và chống nghịch người; hãy cầu xin CHÚA, để Ngài có thể khiến rắn lìa xa chúng tôi. Và Môi-se đã cầu khẩn cho dân sự.

Và CHÚA phán cùng Môi-se rằng, Hãy làm lấy một con rắn lửa, rồi treo nó trên một cây sào: để nó sẽ là, để—để xảy ra, rằng nếu ai bị cắn, khi người ấy nhìn nó, thì sẽ được sống.

Và Môi-se đã làm một con rắn bằng đồng, và đặt nó trên một cây sào, và xảy ra, nếu người nào đã bị rắn cắn, khi người đó nhìn con rắn bằng đồng, thì người được sống.

¹⁹⁰ Bây giờ, tôi cũng muốn đọc Kinh Thánh từ trong Xa-cha-ri, chương 12, câu thứ 10.

Và Ta sẽ đổ ra trên nhà Đa-vít, và trên dân cư Giê-ru-sa-lem, thần của ơn phước và của sự nài xin: và chúng nó sẽ nhìn xem Ta là Đấng chúng nó đã đâm, và chúng nó sẽ thương khóc cho người, như là người ta thương khóc con trai một của mình, và sẽ ở trong sự cay đắng vì người, như khi người ta ở trong sự cay đắng vì có con đầu lòng.

¹⁹¹ Bây giờ dành cho một chủ đề, tôi sẽ lấy đề tài này: *Nhìn Lên Chúa Jêsus*. Đừng nhìn thế gian, hãy nhìn lên Chúa Jêsus. Môi-se đã làm con rắn; và ở đây, nhà tiên tri, sau này đã nói về điều đó, điều mà sẽ xảy ra, nhìn lên—lên Chúa Jêsus.

¹⁹² Kinh Thánh cho biết, trong Ê-sai 45:22. Chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã phán, “Hỡi các tận cùng của trái đất, hãy nhìn xem Ta.” Và bây giờ khi trái đất đã đến hồi kết thúc, hoặc hệ thống của trái đất đã lúc kết thúc, hãy để dân sự nhìn lên Ngài.

¹⁹³ Bây giờ các bạn có thể nói, “Chúng tôi đã nghe điều này, thế hệ này sang thế hệ khác. Chúng tôi đã nghe điều này trong một thời gian dài.” Đó là thật, và nó đã được rao giảng trong một thời gian dài. Nhiều mục sư truyền đạo đã lấy cùng một văn bản này, hàng ngàn người trong số họ.

¹⁹⁴ Nhưng đây là điều tôi muốn hỏi các bạn, tối nay, trong vài phút tới. Nhưng khi bạn nhìn, câu hỏi là—là, bạn nhìn thấy gì khi bạn nhìn? Bạn nhìn thấy gì khi bạn nhìn? Điều đó chỉ phụ thuộc vào những gì bạn đang tìm kiếm. Hiểu không? Vậy thì Ngài phán, “Hãy nhìn xem Ta, hỡi mọi nơi đầu cùng trái đất.” Môi-se treo con rắn lên, và, hễ ai nhìn, thì được chữa lành. Bây giờ, nó phụ thuộc vào những gì bạn đang trông đợi.

¹⁹⁵ Tôi đã thấy nhiều người đến các buổi nhóm, trong ngày sau rốt này, chỉ có thể ngồi trong buổi nhóm khoảng một hoặc hai phút. Đó là tất cả những gì họ có thể chịu đựng được. Thấy đó, họ không thể chịu đựng nó.

¹⁹⁶ Tôi sẽ không bao giờ quên, tôi hy vọng điều này không ảnh hưởng đến bất kỳ ai từ Iowa, khi tôi có buổi nhóm tại Waterloo.

¹⁹⁷ Anh Lee Vayle, anh ấy đã ở đây sáng nay. Tôi không biết anh ấy có ở đây tối nay hay không. Anh có ở đây không, Lee? Anh ấy đã ở đây sáng nay. Vâng, quay lại đoạn ghi âm, phía sau đây. Được rồi.

¹⁹⁸ Anh Lee và tôi đã làm tất cả những gì chúng tôi có thể. Và dành cho hiệp hội mục sư truyền đạo một bữa ăn sáng, miễn phí, chỉ để xuống và nói chuyện với họ. Anh Lee Vayle, tất nhiên, là một học giả và—và Tiến sĩ Thần đạo, mà anh ấy thực sự đã lấy được bằng cấp của mình. Và vì vậy tôi đã cố gắng để anh ấy nói trước những người Luther, Trưởng Lão, và vân vân, nhưng anh ấy đã nói, “Không, họ đang trông đợi anh làm điều đó.”

¹⁹⁹ Ồ, tôi đã xuống và lấy đề tài của mình, trước các mục sư này, sau khi họ đã ăn xong. Tôi lấy đề tài của mình: *Tôi Đã Vâng Theo Khải Tượng Trên Trời*. Không hơn tôi đã đọc lời Kinh Thánh, khoảng hai người đã nhìn, họ đi ra ngoài cửa. Vì vậy khi tôi bắt đầu nói, “Như Phao-lô vào thời của ông, với một chức vụ kỳ quặc, và bây giờ ông đứng trước vua A-c-ríp-pa và nói rằng ông đã vâng

theo điều đó,” khoảng hai hoặc ba người khác đã đứng dậy. Và khi tôi đến nơi tôi có thể nói điều gì đó về đề tài, thì chỉ còn có khoảng ba hoặc bốn người đang ngồi ở đó. Tất cả họ đã đứng dậy và đi.

200 Lý do của nó, là, là điều này. Một số người đến dự một buổi nhóm, khi họ nghe nói về một nhà truyền giáo, cách người ấy ăn mặc có liên quan gì đó đến dân sự. Nếu người ấy không mặc đúng loại quần áo, một số trong họ...

201 Tôi nghe thấy một—một nhà tâm lý học nói, ngày nọ; Tiến sĩ Narramore, một người đàn ông tốt, một Cơ-đốc nhân, chương trình của ông ấy ở trên đài KAIR ở đó, mọi lúc. Ông ấy nói, “Cách để nói rằng một người đàn ông đang mất trí, là khi người đó không ăn mặc phù hợp với địa vị của mình.” Các bạn biết đấy, cách người ấy phải xuất hiện trước công chúng, đó là dấu hiệu cho thấy người ấy đang mất trí.

202 Vậy thì, tôi đã bị điên cả đời rồi, thấy đó, vì tôi mặc quần yếm và mọi thứ, thấy đó. Vì vậy, để phù hợp với vị trí của mình, tôi phải ăn mặc như một giáo sĩ, nói cách khác, để—để trở thành một giáo sĩ.

203 Tôi không nghĩ Chúa Jêsus ăn mặc như một giáo sĩ. Ngài ăn mặc như một người bình thường. Ngài đi vào giữa con người, và đó không phải là việc quần áo.

204 Nhưng đó chỉ là, hãy xem, đó là những ý tưởng của con người như thế nào. Nó không...Còn nếu người đàn ông này, hoặc, tôi không biết tiến sĩ sẽ nghĩ gì về điều này, khi một nhà tiên tri trong Kinh Thánh được lệnh phải cởi bỏ quần áo của mình và bước đi khỏa thân trước dân sự? Ông ấy thực sự hẳn là bị điên, phải không nào? Nhưng Đức Chúa Trời bảo ông phải làm điều đó.

205 Một người khác đã phải nằm nghiêng trong ba trăm bốn mươi tháng, tôi tin là như vậy, nằm nghiêng, một bên; và sau đó lật qua phía bên kia. Và ăn một nồi đậu lăng mà ông đã làm ở đó; đã phải đi tìm kiếm thứ này và nấu nó, với nhau, và ăn nó suốt thời gian đó; với tay và lấy một nắm và ăn, nằm nghiêng về một bên, để làm một dấu hiệu. Hiểu không?

206 Ô, con người thật có thể xa rời làm sao, Lời thật của Chúa. Họ chỉ được giáo dục như vậy cho đến nỗi họ tự giáo dục mình xa rời Đức Chúa Trời. Khi một người nói về việc anh ta được học hành, tôi biết rằng anh ta thật sự cách xa Đức Chúa Trời chừng nào; đây, bằng cấp tiến sĩ. Không nói điều này chống lại Tiến sĩ Vayle, bởi vì ông không phải là loại người đó. Nhưng, thông thường, khi một người có bằng tiến sĩ, điều đó chỉ có nghĩa là, đối với tôi, người ấy xa Chúa hơn rất nhiều, đây, trừ khi người ấy có thể giữ mình với Lời và với Đức Chúa Trời.

207 Bây giờ, chúng ta tìm thấy rằng một số đến để nghe cách anh em nói, khi họ đến để nhìn. Anh em nói về sự chữa lành Thiên liêng và Chúa; nếu một người không phải là điển hình, một thiên tài được giáo dục, mọi người không thể chịu nghe người ấy sử dụng những từ như “his’n, hain’t,” và—và những từ như...Họ chỉ...Họ không. Họ nghĩ rằng đó là cách xa Chúa.

208 Và khi Chúa Jêsus nói một ngôn ngữ đơn giản như vậy, cho đến nỗi, ngày nay, nó đã khiến các giáo sư bối rối, vì họ cố gắng giải thích nó theo sự uyên bác và ngôn ngữ của ngày đó, và nó là ngôn ngữ đường phố. Vì vậy...

209 Tại sao, có rất nhiều khác biệt ngay cả ở đây ở Hoa Kỳ của chúng ta! Tôi đã gọi từ Florida, đến New York, và cũng phải đưa một phụ nữ tới đây, cũng vậy, tại St. Louis, để dịch giữa cô gái miền nam này và cô gái miền bắc. Đó là quá nhiều sự khác biệt đã có. Hiểu không? Chắc chắn.

210 Bây giờ vấn đề của nó là, mọi người tìm kiếm những điều đó, bài phát biểu, thay vì Lời. Lời được bày tỏ là bằng chứng cho thấy rằng Nó đúng. Hãy xem, Lời đang được bày tỏ! Họ sẽ không bao giờ nhìn vào Điều đó. Các bạn phải có một quan niệm trí tuệ, để biết, đi đến thần học viện và học cách cúi chào, cách đứng một chỗ, và tất cả. Ô, điều đó sẽ khiến một mục sư nghẹt thở, đến chết, đó là thực sự được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Hiểu không? Vậy thì, đó là trí tuệ.

211 Và đó là cách mà cả quốc gia này đã có. Nó có một quan niệm trí tuệ về Đấng Christ. Đó là những gì họ tìm kiếm. “Và nếu Đấng Christ ở trong bạn, bạn phải trở thành một học giả, bạn phải

trở thành một người trí thức,” bởi vì đó là những gì họ nghĩ về Đấng Christ.

²¹² Và một lần khác, một điều khác, họ hình thành ý kiến của riêng mình về những gì Ngài phải trở thành, ý tưởng riêng của họ, thay vì tiếp thu những gì Lời đã nói. Đó là cách khi họ nhìn, và thậm chí nhìn thấy Chính Chúa Jêsus, họ không nhận ra Ngài. Họ đã làm điều đó vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Họ đã làm điều đó khi Ngài đã ở trong xác thịt. Họ đã làm điều đó khi Ngài ở trong máng cỏ. Họ đã làm điều đó khi Ngài ở trên các đường phố của Giê-ru-sa-lem. Họ đã làm điều đó khi Ngài ở trên thập tự giá. Và Ngài là sự ứng nghiệm của Lời đó. Và, tuy nhiên, họ cho rằng Đấng Mê-si đang đi xuống trên một hành lang từ Thiên đường, và mọi thứ khác, và đã sai, bởi vì đó là quan niệm trí tuệ của họ. Và họ không nhìn thấy Ngài, và không nhìn thẳng vào Ngài. Ngày nay cũng vậy!

²¹³ Anh em thấy gì khi anh em nhìn? Một số nhìn để thấy, khi họ nhìn vào Ngài, họ nhìn để thấy một người sáng lập giáo hội trí thức vĩ đại nào đó, ai đó thực sự có thể tạo ra một tín điều khiến tất cả mọi người phải say mê tín điều này, điều gì đó khác. Đó là những gì họ nhìn thấy khi họ nhìn thấy Ngài.

²¹⁴ Một số người khi nhìn sẽ thấy một câu chuyện thần thoại, như Ông già Noel, khi họ nhìn. Họ đọc Kinh Thánh và nói, “À, đó là một điều thần thoại. Nó chỉ là điều gì đó mà con người đã viết. Đó là điều mà, họ, vì khi họ...” Ý kiến của bạn về Kinh Thánh, là ý kiến của bạn về Ngài. Hiểu không?

²¹⁵ Một số nhìn để thấy một em bé. Một số nhìn và thấy một—một con thỏ hoặc một Ông già Noel. Một số nhìn để thấy một số cuốn sách lịch sử của ngày hôm qua và không phải ngày hôm nay.

Nhưng, vấn đề đặt ra là, bạn thấy gì khi nhìn?

²¹⁶ Rất nhiều người trong số các bạn tự nhận mình có Đức Thánh Linh, nhìn và thấy ngôi thứ hai trong ba ngôi. Khi mà, nó thậm chí còn không được đề cập trong Kinh Thánh. Không có chuyện như vậy. Từ ba ngôi thậm chí không có trong các nắp của Kinh Thánh. Tuy nhiên, khi bạn nhìn vào Chúa Jêsus, bạn coi Ngài

như ngôi thứ ba hoặc ngôi thứ hai trong ba ngôi, và đó là lý do bạn không đi đến đâu cả.

217 Bạn có biết Ngài đã nói gì không? “Ta là Đức Chúa Trời, và không có ai khác ngoài Ta.” Hiểu không?

218 Tùy thuộc vào điều các bạn đang nhìn xem. Nếu bạn muốn đặt một cậu bé mang lại ơn phước nào đó, một ông già có râu, và vân vân; nếu đó là cách bạn nhìn xem Chúa Jêsus như là một người khác với Đức Chúa Trời, thì bạn đang nhìn sai. Bạn không thấy Nó.

219 Ở đây không lâu trước đây, tôi có một ống nhòm. Tôi đang cố gắng quan sát một con linh dương nào đó, hoặc một con linh dương trên cánh đồng. Và con trai tôi đã cố gắng chỉ cho tôi thấy, và cậu ấy còn khá trẻ hơn một chút. Vì vậy cậu ấy nói, “Lấy ống nhòm nhìn chúng đi, bố! Linh dương đứng đó, ngay ngoài kia!”

Tôi nói, “Bố có thể nhìn thấy nó bằng con mắt thường của mình.”

Cậu ấy nói, “Lấy ống nhòm này.”

220 Khi tôi nhìn, tôi thấy khoảng mười con linh dương, nhưng cặp kính bị mất nét. Và khi tôi tập trung chúng vào, tất cả mười con chúng trở thành một.

221 Và nếu bạn tập trung tâm trí vào Lời Đức Chúa Trời, thì cả ba sẽ là Một. Hiểu không? Nhưng cặp kính giáo hội của bạn bị mất nét khi bạn cố làm cho Ngài là ba. Ngài là Một. Hiểu không?

222 Nhưng nó phụ thuộc vào những gì bạn đang nhìn xem. Bạn nhìn thấy gì khi bạn nhìn? Hãy nhớ rằng, bạn chỉ có thể nhìn thấy Ngài khi bạn nhìn Ngài qua Lời. Bạn không thể nhìn Ngài qua sách giáo khoa. Bạn không thể nhìn Ngài qua một tín điều. Bạn sẽ thấy hai hoặc ba vị thần, và mọi thứ khác, trong tín điều của họ. Nhưng hãy nhìn vào Ngài qua Lời, và bạn sẽ thấy rằng Ngài là “*Em-ma-nu-ên*, ‘Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt giữa chúng ta.’” Ngài phán, “Ta là Đức Chúa Trời, ngoài Ta ra không có ai khác.” Ngài là Đức Chúa Trời.

223 Ê-sai, nhà tiên tri, đã nhìn một lần, và khi ông nhìn thấy Chúa Jêsus...Chủ đề của tôi là, “nhìn lên Chúa Jêsus.” *Nhìn Lên Chúa Jêsus*. Khi Ê-sai không nhìn thể gian, để thấy Ngài, ông nói, “Ta

thấy một Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đòi Đòi.” Đó là điều mà Ê-sai đã nhìn và thấy.

²²⁴ Đa-ni-ên, một lần, đang đứng khi ông thấy sự—sự kết thúc của các vương quốc dân Ngoại. Ông đã nhìn thấy hình ảnh mà Nê-bu-cát-nết-sa đã mơ thấy. Ông đã thấy cách mỗi việc sẽ kế tiếp việc kia, khi chúng đi xuống. Và khi ông nhìn để thấy cuối cùng thì điều gì sẽ xảy ra, khi ông nhìn thấy Chúa Jêsus, Ngài là “một Hòn Đá đẽo ra từ núi, không phải bằng tay,” đã nghiền nát các vương quốc dân Ngoại.

²²⁵ Nê-bu-cát-nết-sa đã quăng ba chàng trai trẻ Hê-bơ-rơ vào lò lửa hực, những người tin vào Đức Chúa Trời và đứng trên Lời Ngài. Nếu họ phải chết vì Nó, dù sao thì họ cũng sẽ đứng vững; chỉ là một điều nhỏ nhặt, về việc quỳ gối theo cách khác nào đó. Nhưng khi ông quay đi và thấy Chúa Jêsus, Ngài là “người thứ tư đó” đã ở trong lò lửa hực, và nó đã ngăn chặn tất cả sức nóng khỏi các tội tớ vâng lời của Ngài. Đó là những gì Nê-bu-cát-nết-sa đã thấy.

²²⁶ Một ngày kia Ê-xê-chi-ên ngoảnh mặt đi để thấy Ngài, và Ngài là “một Bánh Xe ở giữa bánh xe,” bay lên giữa không trung. Ngài là Trục bánh xe, nơi mọi nan hoa đều được gắn chặt vào. A-men! Bánh xe lớn chạy bởi đức tin, nhưng Bánh xe nhỏ quay bởi Quyền năng của Chúa. Đó là Đấng mà Ê-xê-chi-ên đã nhìn thấy khi ông nhìn đi chỗ khác.

²²⁷ Một ngày nọ Giảng Báp-tít ngoảnh mặt đi, và, khi ấy, ông nhìn thấy một Chim Bò câu; và một Tiếng nói, nói rằng, “Đây là Con yêu dấu của Ta trong Con Ta vui lòng ngự vào.” Đó là những gì người đã thấy. Sau đó, người thấy Chúa Jêsus và Đức Chúa Trời là cùng một Thân vị, bởi vì Thánh Linh từ Trời xuống như Chim Bò câu, phán, “Đây là Con yêu dấu của Ta trong Con Ta vui lòng ngự.” Đó là những gì người đã thấy. Để ý, Ngài xác định chính Ngài theo cách đó.

²²⁸ Nô-ê, khi nhìn ra xa để thấy Ngài, Nô-ê đã thấy sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời đến trên một dân tộc trên thế giới này đã khước từ Lời Ngài. Đó là những gì Nô-ê nói khi người quay mặt đi.

²²⁹ Môi-se, khi nhìn ra xa, thấy ông một bụi cây đang bốc cháy. Một Trụ Lửa đã mang chính Nó đến trong một bụi cây, và, khi Môi-se đến gần Nó, Ngài phán, “Hãy cởi giày của người ra, vì, “TA HẰNG HỮU.”” Bây giờ, nếu các bạn cân nhắc từ đó, “TA HẰNG HỮU,” đó là thì quá khứ, thì hiện tại, và thì tương lai. “TA HẰNG HỮU,” Đòi đòi! Hiểu không? “TA HẰNG HỮU,” ông đã nhìn thấy đáng “TA HẰNG HỮU.” Đó là những gì ông đã nhìn thấy trong bụi cây bốc cháy.

²³⁰ Y-sơ-ra-ên nhìn xem con rắn bằng đồng mà Môi-se làm, và thấy sự chịu khổ của Đấng Christ vì sự đoán phạt dành cho người bệnh, vì chúng ta biết rằng con rắn nói về Sự Đền Tội.

²³¹ Chúa Jêsus là Sự Đền Tội đó. “Như Môi-se treo con rắn bằng đồng trong đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải được treo lên thế ấy,” cho cùng một mục đích. Hiểu không? Tại sao? Họ đã phạm tội, và mắc bệnh; đó là vì để lấy đi tội lỗi của họ và vì bệnh tật của họ. Và đó là những gì, “Chúa Jêsus đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta; bởi lần roi của Ngài, chúng ta đã được lành bệnh.” Lấy sự chữa lành Thiêng liêng ra khỏi Đấng Christ, các bạn cắt Sự Chuộc Tội, ra làm hai. Hiểu không?

²³² Các bạn thấy gì nơi Ngài khi bạn nhìn? Các bạn có thấy điều đó không? Các bạn có thấy không, “Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta; bởi lần roi của Ngài, chúng ta đã được lành bệnh”? Khi nhìn ra chỗ khác, các bạn có thể thấy điều đó, hay các bạn chỉ có thể nhìn thấy một mặt của Sự Chuộc Tội? Bạn có thể nhìn thấy cả hai mặt của nó khi bạn nhìn không?

Nếu bạn nhìn vào nó qua tín ngưỡng, họ sẽ cho bạn biết, “Những ngày của chữa lành đã qua rồi.”

Nhưng nếu bạn nhìn nó qua Lời, bạn sẽ thấy, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hiểu không?

²³³ Các môn đồ nhìn tới Ngài khi họ đang gặp khó khăn trong biển cả, và họ thấy sự giúp đỡ duy nhất có thể giúp họ, đang đến.

²³⁴ Ma-thê đã nhìn lên Ngài trong thì giờ của sự chết, và bà thấy rằng Ngài là “sự sống lại và Sự Sống.” A-men! Trong thời gian chết chóc, Ma-thê đã thấy, khi bà nhìn vào Ngài...Ngài đã bị dân của bà chối bỏ; Ngài đã bị từ chối; ngay cả, bà đã sai người

đi tìm Ngài, nhưng Ngài đã không đến với anh trai bà. Nhưng cuối cùng khi Ngài đến, và bà đi và sắp mình xuống để có thể nhìn xem Ngài, bà đã tìm thấy rằng Ngài là cả “sự sống lại và Sự Sống.” A-men!

²³⁵ Giai-ru đã làm giống như vậy, một tín đồ bí mật; một tín đồ Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, mà thực sự tin, nhưng không thể đến gần, vì giáo phái của ông sẽ không cho phép ông, bởi vì ông sẽ bị dứt phép thông công. Nhưng đứa con gái nhỏ duy nhất của ông nằm gần chết, và ông phải đi. Nhưng khi ông tìm thấy Ngài, ông thấy rằng Ngài là sự sống lại và là Sự Sống.

²³⁶ Khi ông đã tìm đến Ngài, một người đưa tin đến và nói, “Đừng làm phiền Thầy làm chi, vì cô gái đã chết rồi.” Ông...Và trái tim bé bỏng của ông gần như ngừng đập.

²³⁷ Nhưng Ngài phán, “Ta há chẳng nói, ‘Nếu các người chỉ tin, các người sẽ thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời sao?’” Giai-ru thấy rằng Ngài có thể làm cho kẻ chết sống lại, khi ông nhìn xem Chúa Jêsus.

²³⁸ Kẻ đói khát trông cậy Ngài, và tìm thấy thức ăn duy trì sự sống. Đó là lẽ tự nhiên. Người đói khát, thuộc linh, có thể nhìn vào Ngài và tìm thấy Ngài là Bánh Sự Sống.

²³⁹ Tên trộm hấp hối đã nhìn để thấy anh ta có thể thấy gì, và anh ta đã tìm thấy nơi Chúa Jêsus, sự tha thứ của mình. “Xin nhớ đến tôi, Chúa ôi, khi Ngài đến trong Vương quốc Ngài.” Chúa Jêsus phán, “Hôm nay người sẽ ở với Ta trong vườn địa đàng.” Đó là những gì anh ta thấy trong giờ chết của mình.

²⁴⁰ Người bệnh nhìn Ngài, và thấy Đấng Chữa Lành. Người mù đã nhìn, và thấy được.

Vậy tùy thuộc vào những gì anh em đang nhìn xem bây giờ. Anh em đang nhìn gì?

²⁴¹ Phi-e-rơ và Na-tha-na-ên đã nhìn, và thấy Lời được hứa của vị tiên tri của họ, Môi-se, đã được bày tỏ. “Chúa là Đức Chúa Trời của các người sẽ đẩy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta, và dân chúng sẽ bám lấy Ngài. Và tất cả những ai không tin Ngài, và nghe Đấng Tiên Tri đó, sẽ bị loại ra khỏi dân chúng.”

²⁴² Và khi Phi-e-rơ bước vào Sự Hiện Diện của Ngài, Chúa Jêsus phán, “Tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con trai của Giô-na.” Ông đã biết ngay lúc đó, khi lần đầu tiên ông nhìn vào Chúa Jêsus, rằng đã có sự ứng nghiệm về Lời Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ như thế nào. A-men.

²⁴³ Tôi tự hỏi các bạn có tìm thấy điều tương tự khi các bạn nhìn Ngài lần đầu tiên không? Tôi tự hỏi Lời được hứa có tự bày tỏ cho các bạn khi các bạn nhìn vào Ngài không?

²⁴⁴ Na-tha-na-ên, ngay sau khi ông đến trong Sự Hiện Diện của Chúa Jêsus, một chút nghi ngờ...Chúng ta tìm thấy rằng Phi-líp đã đi và nói với ông, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy.”

Và Na-tha-na-ên đến, và ông nói, “Người nào là Ngài?”

Ông ấy nói, “Có lẽ đó là người ở trên đó đang cầu nguyện cho người đau.”

²⁴⁵ Ông cố gắng lách qua đám đông cho đến khi ông nhìn thấy Ngài. Và khi ông nhìn, Chúa Jêsus phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều dối trá chi hết.”

Người nói, “Thưa Thầy, Thầy biết tôi khi nào?”

²⁴⁶ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới gốc cây, Ta đã nhìn thấy ngươi.”

²⁴⁷ Thế thì Na-tha-na-ên đã tìm thấy gì? Ông phát hiện ra rằng đó là Vua của Y-sơ-ra-ên. Ông thưa, “Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.” Đó là những gì ông đã nhìn thấy khi ông nhìn. Ông đã có được sự thông giải về Kinh Thánh, được đưa ra ánh sáng trước mặt ông. Ông đã thấy nó, cùng một câu Kinh Thánh mà nhà tiên tri được xức dầu Môi-se đã nói, “Ngài sẽ là một Tiên Tri giống như ta.”

²⁴⁸ Người đàn bà bên giếng, bà đã nhìn một lần, và bà đã nhìn thấy gì? Bà đã bày tỏ điều đó trong thành phố. Bà nói, “Hãy đến, xem một Người đã nói với tôi những điều tôi đã làm. Đây không phải là chính Đấng Mê-si sao?” Khi bà nhìn vào Chúa Jêsus Christ lần đầu tiên, bà đã nhìn thấy Đấng Mê-si.

²⁴⁹ Mọi người có thể nhìn vào cùng một thứ ngày hôm nay, và gọi Nó là “thần giao cách cảm.” Họ sẽ gọi Nó là “thuyết duy linh.” Họ sẽ gọi Nó bằng bất kỳ loại tên ma quỷ nào mà họ có thể gọi

Nó, bởi vì họ không biết mình đang tìm kiếm thứ gì. A-men. Họ không hiểu. Họ đang tìm kiếm một tín điều. Họ đang tìm kiếm một thiên tài để sắp đặt nhà thờ trong trật tự. Họ đang tìm kiếm thêm thành viên nhưng không thấy được Chúa Jêsus Christ phước hạnh trong Lời đã xác định của Ngài. Đúng.

²⁵⁰ Tùy thuộc vào những gì các bạn đang tìm kiếm. Nếu các bạn đang trông đợi sự ứng nghiệm về lời hứa của ngày hôm nay, các bạn sẽ thấy nó. Tuy nhiên, nếu bạn đang tìm kiếm một thứ trí tuệ hoặc thứ gì đó mà họ luôn tìm kiếm, một số nhà sáng lập vĩ đại, một số nhà sử học, một người nào khác, thứ gì khác, các bạn sẽ không thể thấy Nó. Nhưng khi các bạn nhìn vào Ngài qua Lời, thì Lời tuyên bố Ngài là Ai.

²⁵¹ Ngài thách thức dân sự trong thời của Ngài cũng làm như vậy. Họ không thể nhìn thấy Ngài. Ngài phán, “Các người là những kẻ mù dẫn đường kẻ mù. Các người tuyên bố Môi-se là tiên tri của các người. Nếu các người biết Môi-se, các người sẽ biết Ta. Môi-se đã viết về Ta.” Và họ đã quá mù đến nỗi không thấy Điều đó. Nhìn thẳng vào Nó, mà quá mù đến nỗi không nhìn thấy Nó.

²⁵² Tôi đang làm cho khớp với “ánh sáng hào nhoáng,” mà tôi đã nói đến sáng nay, trong một vài phút, các bạn thấy. Họ đang tìm kiếm, và không biết họ đang tìm kiếm điều gì, bởi vì họ đã có quan niệm sai lầm về những gì họ đang cố gắng tìm kiếm. Làm sao các bạn biết được mình muốn tìm gì, nếu các bạn không biết mình đang tìm gì?

²⁵³ Làm thế nào các bạn sẽ đi săn tìm một quả bí ngô, mà các bạn chưa bao giờ nhìn thấy một quả và chưa bao giờ nghe nói về một quả bí ngô? Các bạn sẽ đi tìm một quả dưa hấu như thế nào, nếu các bạn chưa từng biết có một thứ như vậy, và nó trông như thế nào? Tại sao, các bạn có thể tìm thấy một cái chậu, và nghĩ rằng đó là một quả dưa hấu. Các bạn có thể tìm thấy thứ khác, các bạn có thể tìm thấy một khối, và nghĩ rằng đó là một quả dưa hấu.

²⁵⁴ Nhưng các bạn phải biết những gì mình đang tìm kiếm. Và là cách duy nhất để các bạn có thể biết mình sẽ làm gì, mình đang tìm kiếm điều gì; nếu các bạn đang tìm kiếm Chúa Jêsus, các bạn

sẽ nhìn vào Lời, vì Ngài là Lời. “Chúng là những Lời làm chứng về Ta. Hãy tìm kiếm lời Kinh Thánh.”

255 “Các người xưng mình là...là những tín đồ của các nhà tiên tri, nhưng các người thuộc về cha các người là ma quỷ. Những cha các người, những kẻ tuyên bố; khi Đức Chúa Trời sai các đấng tiên tri đến với họ, thì họ đã đưa các đấng tiên tri vào trong mồ. Họ—họ giết các đấng tiên tri. Mỗi người mà đến,” Chúa Jêsus phán, “kẻ nào trong số họ mà tổ phụ các người không ném đá? Và những công việc của cha các người thì các người sẽ làm.” Amen! Những người công chính, những người thánh thiện, một người mà các bạn không thể chê trách được, nhưng Ngài đã gọi họ “rắn và các quỷ.” Hiểu không?

256 Các bạn đang trông chờ gì? Nếu các bạn đang tìm kiếm một người ngoan đạo? Một số người nghĩ rằng vì Đức Thánh Linh đã làm việc qua bạn, bạn phải là một người đoan chính thực sự, đi lại mà thậm chí không...Đó không phải là Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời không giải quyết thông qua những thiên sứ như thế, hoặc được cho là vậy. Chúa giải quyết thông qua con người. Kinh Thánh nói, “Ê-li là một người giống như chúng ta,” nhưng các bạn không thể sánh với người cho đến khi các bạn nhìn thấy Chúa Jêsus.

257 Phi-e-rơ và Giăng, ở tại cổng được gọi là Cửa Đẹp. Và khi họ kéo người lên để chữa lành cho người đó, “Người ta đã nhận biết rằng họ ngu dốt, ít học, nhưng người ta cũng nhận ra rằng họ đã ở với Chúa Jêsus,” đấy, bởi vì Sự sống của Ngài đã phản ánh qua họ.

Vậy thì, tùy thuộc vào những gì các bạn đang tìm kiếm.

258 Người đàn bà đã đọc Kinh Thánh. Bà biết có một Đấng Mê-si đang đến, và bà biết Đấng Mê-si đó sẽ làm gì. Và ngay khi Chúa Jêsus phán với bà, “Hãy cho Ta uống.”

Bà đáp, “Không phải theo thói thường.” Ngài chỉ là một Người bình thường.

259 Bây giờ, nếu Ngài đã ngồi ở đó với một chiếc khăn xếp lớn và đủ loại đồ trang trí trên Ngài, của—của một người thánh nào

đó, ồ, người đàn bà ấy sẽ nói, “Ồ, đó là một thầy tế lễ,” và đi tiếp. Hoặc, “Đó là một loại thầy dạy đạo nào đó,” đi tiếp.

²⁶⁰ Một mục sư truyền đạo, hoặc điều gì đó khác; ngày hôm nay, tôi thấy một người đến ăn, nơi tôi đã đi ăn. Và người đó bước vào, anh ta—anh ta đã có đủ thứ thập tự giá và nhiều thứ đeo trên người; đó là một điều tốt đôi khi những người họ có những thứ đó. Tôi nghĩ bạn phải sống một đời sống. Bạn không cần phải có nhiều quần áo giáo sĩ, để chứng tỏ bạn là ai. Đôi khi họ uống rượu, và say xỉn, và hút thuốc lá, và mọi thứ, họ phải mặc quần áo giáo sĩ để thậm chí biết họ có phải là một mục sư truyền đạo hay không. Đúng thế.

²⁶¹ Tôi nói cho các bạn biết, bộ đồ giáo sĩ dành cho một người mặc là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Điều đó sẽ xác định bạn đang ở với Chúa Jêsus! Đúng thế.

²⁶² Bây giờ, chúng ta tìm thấy, điều đó phụ thuộc vào những gì bạn đang tìm kiếm. Người ăn mặc bảnh bao, chỉnh tề, đầu đội khăn xếp; bạn sẽ không bao giờ nhìn thấy Ngài, bởi vì Ngài chỉ là một Người bình thường. Đức Chúa Trời giải quyết với con người. Chúa Jêsus là một Người; Đức Chúa Trời ở trong Con Người, và Ngài là Đức Chúa Trời.

²⁶³ Bây giờ, chúng ta thấy rằng người đàn bà này, khi nhìn thấy dấu hiệu bí ẩn này, mà Ngài có thể nói cho bà biết những gì bà đã làm là sai, hoặc những gì trong lòng bà, ngay lúc ấy bà biết đó là Đấng Mê-si. Vì vậy, khi bà nhìn Chúa Jêsus, bà đã nhìn thấy Đấng Mê-si.

²⁶⁴ Đấng Mê-si, những công việc của Đấng Mê-si là gì? Sẽ biết bí mật của tấm lòng. Các bạn đã nắm bắt điều đó đúng chưa? Tôi tự hỏi các bạn có hiểu không. Nếu các bạn muốn tìm kiếm Ngài, tối nay, các bạn sẽ tìm kiếm điều gì? Ngài cũng sẽ như vậy. Đấng Mê-si là Lời, là Lời! Và Kinh Thánh cho biết, chương 4 trong Hê-bơ-rơ, rằng, “Lời của Đức Chúa Trời là lời sống động hơn, quyền phép hơn gương hai lưỡi, thấu vào đến đổi chia cốt tủy, và xem xét những tư tưởng trong lòng.”

²⁶⁵ Và khi bà biết rằng Đấng Mê-si sẽ là Lời được tỏ ra, và có thể nói cho bà biết điều gì đã xảy ra với bà, bà biết đó là Đấng Mê-si.

Không phải cách Ngài ăn mặc, không phải cách Ngài học hành đến đâu; nhưng, bằng dấu hiệu mà Ngài đã cho bà thấy, Ngài là Đấng Mê-si. Khi nhìn thấy Chúa Jêsus, bà đã nhìn thấy Đấng Mê-si; Đức Chúa Trời ở trong một Con Người, như đã hứa cho thời đại được xức dầu đó.

²⁶⁶ Nhưng anh em biết điều gì không? Nhiều người, trong số họ cùng lứa tuổi mà tôi đã nói đến, chưa bao giờ nhìn thấy điều đó. Nhiều người trong số họ không nhìn thấy nó. Ngày nay cũng vậy. Nhiều người không nhận ra Môi-se. Nhiều người không nhận ra Ê-li. Nhiều người đã không nhận ra...Người ta không bao giờ nhận ra cho đến khi họ biến mất, sau đó họ nhận ra.

²⁶⁷ Người không tin đã thấy, trong thời Nô-ê, người không tin chỉ nhìn thấy điều gì? Tôi đã nói cho anh em biết những gì người tin đã thấy, bây giờ hãy xem những gì người không tin đã thấy. Vào thời Nô-ê, những người không tin đã thấy gì—thấy ở đó khi họ đã nhìn? Họ đã thấy “một kẻ cuồng tín, ngớ ngẩn đi xung quanh trên cái gọi là con tàu.” Đó là tất cả những gì họ đã thấy. “Một ông già điên khùng với bộ râu dài bạc trắng, mà đã bị mất trí, và chống lại các nghiên cứu và chứng minh khoa học, nói, ‘Có nước ở trên đó.’ Ô, ông già tội nghiệp!” Họ cảm thấy tiếc cho ông. “Đừng để ý đến ông ấy; ông ấy, ông ấy sẽ sớm bị tuyên bố là bị mất trí. Ông ấy mất trí rồi.”

²⁶⁸ Nhưng ông đã có Lời của Chúa. Ông đang xây dựng không mệt mỏi, trên đó, và Đức Chúa Trời đang trưng ra bằng chứng rằng trận lụt đang đến. Đó là một dấu hiệu cho họ. Họ những người mà không tin câu chuyện của Nô-ê đã tiếp tục đi lang thang vào bóng tối, và kết thúc bằng cái chết, trong nước, và một nấm mồ của địa ngục.

²⁶⁹ Pha-ra-ôn, ông đã nhìn một lần. Ông đã thấy gì, Pha-ra-ôn đã thấy gì? Ông đã thấy “một kẻ cuồng tín, được gọi là nhà tiên tri, với nhiều tuyên bố cái gọi là về sự giải cứu.” Đó là tất cả những gì ông đã thấy; một người lấm lem bùn đất, một nô lệ đứng lên giữa dân chúng, và nói rằng mình đã được Đức Chúa Trời sai đến để thực hiện các phép lạ. Tại sao, họ nghĩ rằng gã đó đã mất...Nói, “Nào, hãy để ông ta nói sảng. Ông ta sẽ...Họ sẽ tuyên bố ông ta ‘mất trí,’ sau một lát.”

²⁷⁰ Nhưng ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Những người tin, A-rôn, Giô-suê, và nhiều người trong số họ, đã thấy Đức Chúa Trời trong Môi-se. Và những công việc của Đức Chúa Trời, Môi-se đã làm, đó là lý do họ biết Đức Chúa Trời ở trong ông. Họ đã nhìn và thấy Đức Chúa Trời trong Môi-se.

²⁷¹ Người nhà giàu nhìn và thấy chính xác Ngài là Ai. Hiểu không? Nhưng anh ta không chịu theo Ngài, vì anh ta yêu thích những thứ của thế gian, quá nhiều, đến nỗi không theo Chúa Jêsus.

²⁷² Bao nhiêu người giàu sẽ nghe cuốn băng này, thuộc loại đó! Không phải chỉ luôn giàu có về tiền bạc; không, bạn có thể giàu dục vọng, giàu những thú vui trong cuộc sống này. Bao nhiêu đàn ông, bao nhiêu cô gái trẻ, và bao nhiêu chàng trai trẻ, sẽ không bán rẻ sự nổi tiếng của họ để trở thành một nữ hoàng tình dục nào đó, hoặc một Ricky nào đó với cây đàn banjo hoặc guitar, đi chơi và giải trí với một số bản rock-and-roll, hoặc điệu nhảy nào đó mà người ấy có thể biểu diễn! Bao nhiêu người trong số họ sẽ tuyên bố sự giàu có nổi tiếng của họ, và từ chối, khi họ ngồi ngay trong các buổi nhóm và nhìn Bàn tay của Đức Chúa Trời di chuyển và tuyên bố Lời Ngài! Bao nhiêu người sẽ làm điều đó!

²⁷³ Anh ta đã chọn giáo phái của mình. Anh ta có thể sống bằng nó. “Chúa Jêsus là một người cuồng tín,” với giáo phái của mình. Vì vậy anh ta hoặc phải nghe theo những gì Chúa Jêsus đã nói, hoặc anh ta phải làm theo...

²⁷⁴ Tại sao anh ta không đến gặp thầy tế lễ của mình, và nói, “Tôi có thể làm gì để có Sự sống Đời đời?” Anh ta biết thầy tế lễ không biết gì về Nó.

Vì vậy, anh ta đến với Chúa Jêsus, và nói, “Tôi có thể làm gì?”

²⁷⁵ Chúa Jêsus phán, “Hãy giữ các điều răn.” Quảng nó trở lại ngay trong lòng anh ta.

Anh ta nói, “Tôi đã làm điều này.”

²⁷⁶ Ngài phán, “Hãy giữ các điều răn.” Lúc đó, anh ta vẫn chưa có Sự sống Đời đời, và anh ta biết rằng mình không có. Các bạn

có thể tuân giữ tất cả các điều răn, tuy nhiên, các bạn vẫn chưa có Sự sống Đời đời.

277 Vì vậy Chúa Jêsus phán, “Bây giờ, nếu người muốn làm điều gì đúng, thì hãy đi bán những gì người có và cho người nghèo. Rồi hãy đến, mà theo Ta.”

278 Nhưng điều đó là quá nhiều đối với anh ta. Hiểu không? Chúng ta thấy rằng anh ta đã nhìn và thấy Ngài là Ai, nhưng từ chối nhận điều đó. Và cái nhìn tiếp theo của anh ta là trong địa ngục, nhìn lên một con đường và thấy La-xa-rơ trong lòng của Áp-ra-ham.

279 Phi-lát đã nhìn lần một, khi họ dẫn Ngài đến. Ông chưa bao giờ nhìn thấy Ngài trước đó. Tay Ngài bị trói; máu chảy ra sau lưng Ngài; một mào gai trên đầu Ngài. Phi-lát đã nhìn, và bị thuyết phục.

280 Bởi vì, một con ngựa phi nước đại trên đường phố, và một người cưỡi ngựa nhảy xuống, chạy lại và nói, “Đây này, vợ ông đã gửi cho ông một lá thư.”

281 Và ông nhìn nó, và bà ấy nói, “Phi-lát, chồng yêu dấu của em, không liên quan gì đến Người công bình đó, vì hôm nay em đã phải chịu đau đớn nhiều điều trong một giấc mơ về Ngài.”

282 Ông run lên. Đầu gối ông đập vào nhau. Và ông nói, “Nếu Ngài là Con của Đức Chúa Trời, nếu Ngài là Vua, tại sao Ngài không lên tiếng? Ngài có phải là Vua của Y-sơ-ra-ên không?”

Ngài phán, “Người đã nói điều đó.”

Nói, “Hãy nói cho chúng tôi biết sự thật.”

283 Ngài phán, “Này vì sao Ta đã được sinh ra.” Và Phi-lát lấy làm lạ. Ngài...

284 Tất cả, tất cả mọi người, đang cầu xin và khóc lóc dưới chân ông. Ông nói, “Ta có quyền giết Người, hoặc ta có quyền thả Người.”

285 Ngài phán, “Người không có quyền năng gì cả, trừ phi Cha Ta ban cho người.” Chà!

286 Thừa quý vị, ông ấy tin rằng Đó còn hơn cả một người. Ông đã hoàn toàn bị thuyết phục rằng Đó còn hơn cả một con người.

Chắc chắn vậy, ông ấy đã biết. Nhưng (điều gì?) chính trị và sự ưa chuộng danh tiếng của ông ta quá lớn. Thấy đó, ông đã từ chối Ngài. Sự ưa chuộng danh tiếng của ông quá lớn. Chính trị, địa vị của ông trong cuộc đời, quá lớn, không thể chấp nhận được sự cuồng tín này.

²⁸⁷ Không biết bao nhiêu Phi-lát sẽ lắng nghe điều này, mà địa vị của quý vị trong một giáo phái nào đó sẽ quá lớn, để chấp nhận Chúa Jêsus chân thật đang đứng ở vị trí mà Ngài đang có ngày nay.

Người lính La-mã, trước cây thập tự, nhìn lên Chúa Jêsus.

²⁸⁸ Sau khi trái đất phục hồi căng thẳng, rung chuyển cho đến khi đá bật ra khỏi núi. Và mặt trời lặn vào giữa ban ngày, và chuyển sang bóng tối. Các ngôi sao đã không xuất hiện để mang lại ánh sáng cho nó. Và trái đất nổ tung văng ra đá và một trận động đất. Và tia chớp ngoằn ngoèo quét ngang bầu trời; và xé toạc tấm màn che của ngôi đền thờ từ trên xuống dưới. Và, dân sự chạy và la hét, họ không biết chuyện gì đã xảy ra.

²⁸⁹ Và người lính La-mã giúp đóng đinh Ngài ở đó, đã đâm gươm xuyên qua tim Ngài, rồi anh ta nhìn, nhưng đã quá muộn. Anh đã nhìn và đã tin, nhưng đã quá muộn để anh tin. Những gì anh ta đã làm đã đóng dấu sự diệt vong của anh ta; anh ta đã đâm ngọn giáo xuyên qua trái tim của Đấng Cứu Thế. Nó đã quá muộn.

²⁹⁰ Tôi tự hỏi có bao nhiêu người La-mã ngày nay đã làm điều tương tự, và sẽ làm điều tương tự. Bạn có thể nhìn, một ngày nào đó, nhưng có thể nhìn quá muộn. Nhiều người ngày hôm nay sẽ đến trong ngày đó và theo cùng một cách. Họ đã biết.

²⁹¹ Anh Wood ở đây; ngày hôm qua. Nói điều này chỉ vì nó có trong Sử điệp này. Dưới đây tại Công ty Slider, một người Công giáo La-mã đang ngồi ở đó. Anh ấy đi xuống để lấy một ít bê tông cho nhà thờ ở đây, và, khi anh làm vậy, người ấy nói với anh rằng anh muốn lấy nó cho ở đâu. Và người Công giáo La mã nói, “Đó có phải là Anh Branham không?”

“Vâng.”

²⁹² Anh ấy nói, “Tôi sẽ nói một điều; khi anh ấy cầu nguyện, Đức Chúa Trời đáp lời.” Hiếu không?

293 Tự hỏi thế thì, khi biết điều đó, sự chứng thực rằng đó thực sự là Phúc âm, không phải tôi; bất kỳ người nào đại diện cho Đấng Christ. Đó là Lời chúng ta đang nói đến, không phải con người.

294 Tôi đang cố gắng nói gì? Có phải điều này, rằng, họ thấy rõ ràng là một Lời được chứng thực, giống như Phi-lát và những người còn lại đã làm, giống như người lính La mã, nhưng bạn có định đợi quá muộn để làm bất cứ điều gì về nó không? Anh ta sẽ sử dụng ngọn giáo theo cách khác. Các cánh cửa sẽ đóng lại, giống như vào thời Nô-ê, và sau đó là quá muộn. Bạn có thể thức dậy vào một buổi sáng nào đó, và nói, “Tôi định thoát ra khỏi mớ hỗn độn này.” Đừng đợi quá lâu. Bạn đã có cái nhìn tốt hơn và sống bây giờ.

295 Luther nhìn ra khỏi giáo phái Công giáo. Ông đã thấy điều gì? Một Trụ Lửa. Ông đã nhìn thấy một giáo hội độc lập.

296 Wesley nhìn ra khỏi giáo phái Anh giáo. Ông cũng thấy điều tương tự.

297 Ngũ Tuần nhìn ra khỏi tất cả các giáo phái. Và nó đã trở thành cái gì? Một dân vĩ đại, hùng mạnh.

298 Mỗi người trong số họ đã làm gì? Khi những người sáng lập, Luther, và Wesley, và họ, và khi họ nhìn ra xa và thấy những gì họ đã làm và bắt đầu; con cháu của họ, đến sau họ, nhìn lại nơi họ đến, ra khỏi giáo phái, và đưa nhóm người đó trở lại ngay trong cùng một mớ hỗn độn mà họ đã bước ra.

299 Anh em đang nhìn vào cái gì? Những người sáng lập nhìn đúng. Nhưng mọi người, theo sau họ, nhìn lại những gì mà những người sáng lập đã bước ra, và thực hiện chính xác những gì những người sáng lập đã chống lại; người được xúc dầu của Đức Chúa Trời.

300 Anh em biết đấy, tôi phải vội, vì tôi có một hàng cầu nguyện đang đến và tôi biết nhiều người trong số các bạn phải đi.

301 Một ngày nọ tôi đã nhìn. Tôi đã thấy Lời đã trở nên xác thịt. Tôi đã thấy Alpha và Omega. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bất kỳ ba, bốn, hoặc năm; Tôi đã thấy Một. Tôi đã thấy Ngài là Cứu Chúa của tôi. Tôi đã thấy Ngài, là Lời. Tôi đã thấy Ngài, Sự Sáng. Tôi đã thấy Ngài, Đức Chúa Trời Quyền Năng. Tôi đã thấy Đức Chúa Trời

trong Ngài. Tôi đã nhìn thấy Trụ Lửa. Tôi đã thấy, trong Ngài, chính xác những gì Kinh Thánh đã nói về Ngài. Tôi thấy rằng Ngài là Alpha và Omega, rằng Ngài là Trụ Lửa. Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi thấy rằng Trụ Lửa đã nói, với Giảng, “Sự Hiện Diện không bao giờ sai của Ngài.” Như người đã nói trong sách Giảng, ở trên kia, “Và Sự Hiện Diện không bao giờ sai của Ngài sẽ không bao giờ rời bỏ người.” Thừa anh em, ý kiến của tôi tối nay, hát bài đó:

Hãy nhìn và sống, người anh em của tôi, hãy
sống!

Hãy nhìn vào Chúa Jêsus bây giờ và sống;
Vì điều đó đã được ghi lại trong Lời của Ngài,
ha-lê-lu-gia!

Chỉ là anh em “nhìn và sống.”

³⁰² Nhìn xem! Anh em thấy gì? Anh em có thấy sự giải cứu không? Anh em có thấy Ngài là gì không? Hãy nhìn qua Lời và thấy Ngài là gì, sau đó anh em nhìn qua cùng một Lời và thấy Ngài ngày nay cũng giống như Ngài lúc bấy giờ. Con rắn bằng đồng là vật tượng trưng về Ngài trong đồng vắng, vì cùng một nguyên cớ, tội lỗi và bệnh tật.

³⁰³ Giu-đa đã nhìn, một ngày nọ. Và khi ông nhìn, sau khi ông đã nhìn thật sự vào Ngài...Trước đó, ông ta chỉ nhìn vào kho báu, cái hũ đựng tiền mà họ có. Nhưng một ngày nọ khi ông nhìn và thấy Chúa Jêsus, anh em biết ông đã thấy gì không? Ông thấy mình có tội. Ông thấy rằng mình không xứng đáng sống, và ông đã treo cổ tự tử.

³⁰⁴ Một buổi sáng, một trong những buổi sáng vĩ đại nhất trong lịch sử mọi thời đại. Để kết thúc, tôi đang nói điều này. Có điều gì đó đang xảy ra ở Giê-ru-sa-lem, và đột nhiên một nhóm binh lính xuống—vào nhà tù. Tôi có thể nghe thấy tiếng leng keng của dây—dây xích; nghe thấy tiếng lao xao của ngọn giáo trên đường phố.

³⁰⁵ Ai đã ở trong đó? Ba-ra-ba. Anh ta đã sẵn sàng để chết. Anh ta là một tên trộm. Anh ta không tốt. Anh ta là một tên cướp. Anh ta là một kẻ giết người. Anh ta sắp chết.

³⁰⁶ Điều đầu tiên anh em biết, anh ta nói, “Chà, đây là tất cả đối với tôi. Tôi sẽ bị xử tử sáng nay.”

³⁰⁷ Điều đầu tiên anh em biết, người canh gác đã mở cửa, “Bước ra, Ba-ra-ba.”

Anh ta bước ra và nói, “Ồ, tôi đoán đây là kết thúc.”

Người ấy nói, “Ba-ra-ba, người hoàn toàn tự do.”

“Gì hả? Tôi là gì? Tôi là...”

“Hoàn toàn tự do! Người được tự do,” tôi đã nói.

Nói, “Làm thế nào tôi có thể được tự do?”

³⁰⁸ Người ấy nói, “Ồ, lại đây, Ba-ra-ba, hãy nhìn lên đó. Người thấy Người đó đang chết trên đó không? Người ấy đã thay thế cho người.”

³⁰⁹ Tôi tự hỏi liệu tất cả chúng ta, tối nay, có thể nhìn và thấy những gì Ba-ra-ba đã thấy, một người nào đó đang thế chỗ chúng ta không? “Ngài đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an; và bởi lần roi Ngài,” tôi đã được chữa lành, anh chị em đã được chữa lành. Tự hỏi liệu chúng ta, những người tội lỗi, những người sẽ bị đau ốm, có thể nhìn thấy nơi Ngài sự giải cứu của chúng ta không? Bạn là người nên đi xuống địa ngục; nhìn thấy nơi Ngài sự tự do của bạn, sự vượt qua của bạn đến Thiên đàng. Tự hỏi nếu bạn có thể nhìn thấy những gì Ba-ra-ba đã thấy vào ngày hôm đó không?

³¹⁰ Ngài phán, “Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta.”Ồ, thưa hội thánh! Thế thì, nếu Ngài nói, “Các người sẽ thấy Ta,” đó là bằng chứng để anh chị em có thể nhìn lần nữa. “Các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế.” Khi nào? Anh em thấy Ngài như thế nào? Tại Lời. Ngài là Lời. Hãy nhìn vào Lời và thấy lời hứa là gì, vì Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

³¹¹ Ngài là gì khi Ngài đi bộ ở Ga-li-lê, thì cũng giống như Ngài đang ở đêm nay tại Jeffersonville, điều giống như Ngài hiện có ở Đền tạm Branham. Anh em nhìn thấy gì, một người sáng lập, một người của giáo phái? Anh em sẽ không bao giờ thấy điều

đó trong Chúa Jêsus. Anh em muốn nhìn thấy một linh mục vĩ đại nào đó không? Anh em sẽ không bao giờ thấy điều đó trong Chúa Jêsus. Không. Anh em thấy Chúa Jêsus như thế nào? Bằng Lời của Đức Chúa Trời được thể hiện, bởi vì Ngài là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Lúc đó Ngài là gì, Ngài là đêm nay, và sẽ là mãi mãi.

³¹² Chúng ta hãy cúi đầu giây lát. Tôi sẽ rút gọn điều này ở đây.

³¹³ Lạy Chúa Jêsus, là lời cầu nguyện của con, xin cho con biết tránh xa những lo toan của cuộc sống. Lạy Chúa, con—con biết chúng con chỉ là những người bình thường, không học thức. Chúng con không có nhiều của cải trên đời này, nhưng chúng con yêu Ngài, Chúa ôi.

³¹⁴ Và con nói cho dân sự này. Họ sẽ không ngồi ở một nơi như thế này, chen chúc và xúm xít lại với nhau, và xung quanh trong đám đông; và ngồi, nóng nực, trong—trong cái nóng; hoặc run vì giá lạnh, và đứng trong sự...và mang theo con cái của họ và họ, ốm đau và bệnh tật, đến xung quanh; nếu họ đến đây để xem bất cứ điều gì khác ngoài Ngài. Những người đó, thưa Chúa, sẽ không bao giờ đến gặp một người. Có rất nhiều người trên đường phố; tất cả đều giống nhau.

³¹⁵ Nhưng họ đến để thấy Con Người đó, Con Người của Đức Chúa Trời, mà là Đức Chúa Jêsus người Na-xa-rét bằng xương bằng thịt, là Đức Chúa Trời. Bây giờ, Cha ôi, Cha đã nói với chúng con rằng, “Còn ít lâu, và thế gian sẽ không còn nhìn thấy Ngài nữa,” cho dù họ nhìn bao nhiêu, họ sẽ không bao giờ nhìn thấy Nó. Nhưng Ngài đã phán, “Các ngươi sẽ thấy Ta,” tín hữu thật, “bởi vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, ở ngay trong các ngươi, cho đến tận thế.” Ngài đã hứa với chúng con, nếu chúng con nhìn, chúng con sẽ thấy. Và con cầu nguyện, tối nay, rằng Ngài sẽ làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh đó cho chúng con một lần nữa vào tối nay, hầu cho chúng con có thể nhìn và thấy Chúa Jêsus đang bày tỏ chính Ngài cho chúng con biết, giống như cách mà Ngài luôn làm, làm ứng nghiệm Lời của Ngài, từ nay về sau, lạy Chúa.

³¹⁶ Và con đã đưa ra một tuyên bố, trước khi điều này xảy ra, và con thực sự đã nói những điều này từ tấm lòng mình, về những lần Kéo, và Ngài đã nói với con. Và bây giờ, nó có vẻ bí ẩn, nếu

chúng con chỉ có thể cần rút lương tâm của mình, và thấy rằng những điều đó không thể được báo trước một cách hoàn hảo như chúng vốn có, trừ khi nó đến từ Đức Chúa Trời.

317 Làm thế nào chúng con có thể thấy rằng Điều đầu tiên đó xảy ra? Làm thế nào mà lần thứ Hai có thể diễn ra? Làm thế nào mà lần thứ Ba có thể diễn ra? Làm thế nào chúng con có thể đứng ở đây, nhiều tháng trước khi nó xảy ra, và nói điều gì sẽ xảy ra ở Tucson? Và sẽ mở ra Bảy Ấn, và mang lại bí ẩn, và tiết lộ những điều ẩn giấu của Đức Chúa Trời, mà đã bị che giấu kể từ lúc ban đầu. Và để thấy điều đó, cả hai đều được làm chứng, chứng thực, chứng minh một cách khoa học!

318 Lạy Chúa, Chúa là nơi nương tựa và sức mạnh của chúng con. Ngài là tất cả những gì chúng con có. Và con cảm ơn Ngài, vì, Chúa ôi, đã trở thành một phần của sự chăm sóc vĩ đại này của Ngài. Con cảm ơn Ngài, vì đã trở thành một thành viên của Thân thể Ngài, cùng với nhiều người ở đây là chi thể của Thân thể đó, nhiều người ở khắp nơi trên thế giới trong các giáo hội khác nhau, là những chi thể của Thân thể mầu nhiệm của Đấng Christ.

319 Mỗi khi chúng con nhìn, chúng con thấy Ngài! Thấy Ngài khi chim hót. Thấy Ngài khi mặt trời mọc, hoặc khi mặt trời lặn. Nghe Ngài trong các bài hát. Quan sát Ngài trong dân sự của Ngài. Xem Ngài minh chứng cho Lời Ngài.

320 Ôi Chúa, Chúa là Đức Chúa Trời của chúng con. Chúng con sẽ sớm gọi cho Ngài. Ngài là Cha nhân từ của chúng con. Xin tha thứ cho chúng con về những sai lầm của chúng con.

321 Chúa ôi, chúng con đã ở thời kỳ cuối cùng. Con thấy những cánh cửa sẽ sớm đóng lại, những cánh cửa của cơ hội. Và trong khi trời còn đang ban ngày và con vẫn có thể vào được một số nơi này, Chúa ôi, xin giúp con đi. Con đang già đi; xin ban cho con sức mạnh. Xin làm mới lại tuổi trẻ của con, Chúa ôi. Xin giúp con, hầu cho con có thể làm điều gì đó ở ngoài kia, bây giờ, mà con đang chờ đợi thời điểm tuyệt vời này sẽ đến, điều đó sẽ xảy ra ở đây. Lạy Chúa, xin giúp con khi con đi ra ngoài, để con có thể, bằng một cách nào đó, bắt được Hạt giống tiền định cuối cùng đó, điều đó sẽ mang Chúa Jêsus trở lại. Ôi Chúa, xin vùa giúp!

³²² Và nếu con đang đặt một nền tảng mà người khác sẽ đứng trên, xin ban cho, Chúa ôi, để điều đó sẽ sớm xảy ra, để Lời có thể được ứng nghiệm.

³²³ Mong muốn trong lòng của chúng con là thấy Lời Ngài được ứng nghiệm. Chúng con yêu Ngài. Chúng con tin Ngài. Ở giữa một thế hệ những người không tin và nghi ngờ, một thế hệ của—của—của những gì chúng con có ngày hôm nay, Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, chúng con vẫn tin rằng Lời Ngài sẽ không bao giờ qua đi. Chúng con tin, rằng, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Nó sẽ không qua đi bao giờ.” Chúng con đứng một cách dũng cảm cho Điều đó.

³²⁴ Bây giờ, thưa Cha, đến với nhóm nhỏ đang chờ đợi này. Có rất nhiều người đau ở đây. Và có thể có một người chưa được cứu ở đây. Những người đã được cứu, và tuy nhiên chưa được đầy đầy Đức Thánh Linh. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin Ngài đến giải quyết ngay, bởi Lời Ngài đã hứa, để dân sự nhìn và thấy Chúa Jêsus, và rồi cúi xuống và dâng lòng họ cho Ngài. Xin cho người đau nhìn và thấy rằng không thể làm gì khác được, chỉ có Đức Chúa Trời, bởi vì đó là Lời hứa của Ngài.

³²⁵ Những gì chúng con đã nói ngày hôm nay, cả hai Sứ điệp, xin cho nó sẽ được xác nhận bây giờ. Tất cả đều nằm trong tay Chúa, Chúa ôi. Và con ở trong tay Ngài. Và hội—hội chúng hiện ở trong tay Ngài. Lạy Chúa, xin làm việc thông qua chúng con để tôn vinh Danh vĩ đại của Ngài. Hỡi Đấng Đồi Đòi, xin ban điều này vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. A-men.

³²⁶ Tôi biết trời nóng nực, và tôi muốn cố gắng cầu nguyện cho người đau ngay bây giờ. Và nếu anh em chỉ cho tôi khoảng mười lăm, hai mươi phút, tôi không biết họ đã phát bao nhiêu thẻ, nhưng chúng ta sẽ chỉ bắt đầu và cầu nguyện cho những người bệnh.

³²⁷ Bây giờ, Billy nói với tôi rằng anh ấy đã phát thẻ ra, đó là gì? [Ai đó nói, “Một đến một trăm.”—Bt.] Một trăm-...Cái gì, cái gì? [Ai đó trả lời.] Được rồi.Ồ, hãy bắt đầu. Anh ấy nói anh ấy phát ra từ một đến một trăm. Bao nhiêu thẻ cầu nguyện có ở đây? Hãy giơ tay lên; thẻ cầu nguyện. Chà, có một con số khá lớn. Chúng ta sẽ cố gắng hoàn thành mọi thứ có thể, nếu có thể. Bây giờ, chúng

ta không thể có sự phân biệt về tất cả họ, anh em biết đấy, vì vậy chúng ta sẽ chỉ cầu nguyện. Và, mọi người, bao nhiêu người ở đây không có thể cầu nguyện, và các bạn bị ốm? Hãy đưa tay lên. Nhiều.

328 Bây giờ, hãy xem. Nó là gì? Bây giờ, tôi biết, chúng ta có thể là trễ một—trễ một chút so với kế hoạch, khoảng mười lăm phút, nhưng tôi muốn nói một điều này. Nó có thể là sự khác biệt giữa, ở đây, dành sự Đợi đợi ở Thiên đàng hay Địa ngục. Hiểu không? Hãy nhìn, tôn kính và quan sát, một phút, lắng nghe Lời, và thấy Ngài vẫn là Đấng Christ không.

329 Bây giờ, mọi người ở đây có lẽ đều biết tôi. Và nhiều người trong số các bạn mà tôi không biết, bởi vì tôi không đến đây đủ lâu để biết các bạn. Và nhiều bạn ở ngoài thị trấn. Bao nhiêu người ngoại thành, hãy giơ tay lên. Hiểu không?

330 Ngày nọ, tôi hỏi ai đó ở dưới thị trấn, tôi nói, “Anh có bao giờ đến đây không?”

331 Nói, “Không cần chúng tôi đến.” Nói, “Có rất nhiều người từ bên ngoài thị trấn, đến đó, chúng tôi không thể vào được.” Hiểu không?

332 Nhưng đó là—điều đó ổn thôi. Chúng tôi sẽ sắp xếp một cách để họ vào. Dù sao thì, các bạn cũng đến. Chú ý, họ đã có cơ hội trước khi các bạn làm. Vâng.

333 Bây giờ hãy nhớ, này, tôi chỉ là anh trai của các bạn. Tôi chắc rằng các bạn hiểu điều đó. Tôi là một con người; Ngài là Đức Chúa Trời. Nhưng chỉ Đức Chúa Trời mới có thể làm việc, và luôn luôn hoạt động, và chỉ hoạt động, thông qua con người. Bây giờ hãy nhìn tối nay, không phải tôi hay bất kỳ người nào khác, nhưng hãy nhìn vào Chúa Jêsus Christ.

334 Bây giờ, hãy nhìn vào Kinh Thánh tối nay, những gì Nó đã hứa. Bao nhiêu người trong các bạn...Tôi có thể đưa ra tất cả các loại câu Kinh Thánh, nhưng bao nhiêu người sẽ tin Hê-bơ-rơ 13:8, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ không hề thay đổi hôm qua...”? Và bao nhiêu người tin Giăng 14:12, “Những công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm”? Hiểu không? Bao nhiêu người tin rằng Ngài đã hứa rằng chính những điều Ngài đã làm, trong

cách của “sự phân biệt những tư tưởng trong lòng,” sẽ trở lại vào ngày cuối cùng ngay trước khi Ngài Tái lâm? Ủ-m. Chắc chắn. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Được rồi.Ồ, còn bao nhiêu nữa, hàng trăm và hàng trăm lời Kinh Thánh, nhưng chúng ta biết điều đó!

335 Bây giờ hãy xem. Đừng nhìn để thấy một mục sư truyền đạo. Đừng nhìn để thấy một mục sư quản nhiệm. Hãy nhìn để thấy Chúa Jêsus. Đừng nhìn thấy con người; hãy nhìn thấy Chúa Jêsus. Khi bạn nhìn, hãy thấy Ngài. Nếu tôi có thể giúp bạn, tôi sẽ làm, nhưng tôi không thể. Tôi không thể giúp các bạn; tôi chỉ là anh trai của các bạn. Nhưng, Ngài là Chúa của bạn, hãy nhìn vào Ngài và tin. Được rồi.

336 Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu với số thẻ cầu nguyện...Ồ, chúng ta sẽ bắt đầu từ số một. Bao nhiêu...Số một, ai có thể cầu nguyện số một? Hãy đưa tay lên. Ở đâu? [Một người anh nói, “Ngay phía sau đó.”—Bt.] Chị muốn nói là của chị...[“Chị ấy đang đứng.”] Là đó à?Ồ, tôi xin lỗi. Được rồi. Số một, lên đây, thưa bà, phải ...Bà muốn mang chúng theo cách nào, cách này à? Được rồi, đến ngay đây, nếu—nếu bà có thể đi lên. Nếu ai đó được gọi bây giờ, người đó bị liệt, một số người trong chúng tôi sẽ giúp đưa các bạn lên. Số một.

337 Số hai, ai có thể cầu nguyện số hai? Hãy giơ tay lên, thật nhanh như có thể. Số hai, nó ở đâu? Tôi không thấy nó. Ở đâu? Tôi xin lỗi tôi—tôi không thể...Ngay đây, thưa bà.

338 Số ba, mời bạn đứng lên, hay điều gì đó? Đúng vậy, số ba.

339 Số bốn. Thẻ cầu nguyện số bốn, mời bạn giơ tay không? Ở đâu? Tôi không thấy nó. Thẻ cầu nguyện số bốn. Nói gì hả? Số bốn.

340 Số năm. Ai có số năm, mời bạn giơ tay lên? Tôi không thấy nó. Số năm.

341 Số sáu. Số sáu. Nhanh lên, nhanh lên, số sáu. Được rồi.

Bảy. Bạn à, bảy? Được rồi. Đúng rồi.

342 Tám. Tám, thật nhanh bây giờ. Giơ lên, nhanh chóng. Được rồi, tám. Tốt lắm, thưa ông.

Chín. Chín, nó ở đâu? Số chín. Được rồi.

Số mười. Mười, được rồi, mười, ngay trên này. Mười.

Mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm.

³⁴³ Và sẽ không gọi quá nhiều, vì vậy các bạn sẽ...Đấy, lý do chúng tôi làm điều này...Đó chỉ là một tấm thẻ có một con số trên đó, hãy xem, và các bạn chỉ cần đến bởi số này. Điều đó khiến họ phải xếp hàng dài.

Mười lăm. Thẻ cầu nguyện mười lăm. Được rồi.

³⁴⁴ Mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi, hai mốt, hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, hai mươi lăm.

³⁴⁵ Hãy để họ đến, xếp hàng ngay bây giờ, hai mươi lăm, cho đến khi các bạn sắp xếp xong hàng của mình. Chỉ lên bây giờ theo con số của bạn. Đúng thế. Đừng đến cùng một lúc. Hãy đi theo con đường khác, nếu bạn muốn, nếu bạn vượt qua con đường đó, và đến. Bây giờ hai mươi...

³⁴⁶ Chúng ta đã gọi số gì, hai mươi lăm? [Một người anh nói, “Hai mươi lăm.”—Bt.] Được rồi, hãy nghỉ ở số hai mươi lăm, chỉ trong một phút. Được rồi.

³⁴⁷ Bây giờ tôi nói, nếu các bạn không muốn đứng quá lâu, khi bạn thấy số sắp đến, thì bạn sẽ hòa nhập ngay với họ; hai mươi lăm, hai mươi sáu, hai mươi bảy. Chỉ, ồ, khoan đã, hãy để cho hàng đi xuống một chút, các bạn sẽ không phải đứng quá nhiều, quá lâu.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

³⁴⁸ Ôi, thưa các bạn, bây giờ thì sao? Bây giờ chúng ta đang ở đâu? Bây giờ chúng ta đang ở kỳ—kỳ cuối cùng. Chúng ta đang ở thời điểm mà điều gì đó phải được hoàn thành, cho biết “có” hoặc “không.” Đức Chúa Trời phải được tìm thấy đúng hay sai.

³⁴⁹ Bây giờ, hôm nay tôi đã giảng hai bài giảng, một cách khó khăn, cố gắng cho các bạn biết Ngài là gì, nói cho các bạn biết thời gian sắp kết thúc; Ngài là gì, Ngài đã là gì. Và bây giờ khi chúng ta nhìn, tối nay, chúng ta hãy nhìn vào Ngài.

³⁵⁰ Bây giờ, mỗi người, trong Danh Chúa Jêsus, hãy giữ chỗ ngồi của mình bây giờ. Đừng khuấy động xung quanh. Ngồi yên cho đến khi bạn được gọi. Hãy để những đứa trẻ nhỏ...

³⁵¹ Bây giờ, nếu tôi tình cờ nói, “Hãy cúi đầu,” làm điều đó thật nhanh, quý vị yêu dấu, bởi vì những thứ xấu ác rời đi, chẳng hạn như ung thư và bệnh tật, nó lan ra giữa mọi người và xâm nhập vào những người khác. Tất cả những ai tin điều đó và biết đó là Kinh Thánh, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Trong Kinh Thánh, chúng ta thấy rằng các tà linh đã đi từ người này sang người khác, khi chúng bị đuổi ra khỏi. Và chúng cố gắng tìm một nơi.

³⁵² Và bao nhiêu lần chúng ta đã thấy nó trong buổi nhóm! Nhiều người đến buổi nhóm, hoàn toàn khỏe mạnh và tốt, ngồi đó và chỉ trích; và, một hoặc hai ngày sau đó, bị mù hoàn toàn, hoặc bị bệnh ung thư, bị liệt. Xem đấy, bởi vì họ là những người không tin. Tôi không chịu trách nhiệm về họ; chỉ dành cho các tín đồ. Nhiều người trong số họ đã vào viện, nhiều năm trước, và vẫn ở đó, một số đã đến mộ của họ, chỉ vì kiêu ngạo, không tin.

³⁵³ Bây giờ không có chỗ cho người không tin. Đó là một nơi dành cho những người tin tưởng. Hãy có đức tin vào Đức Chúa Trời!

³⁵⁴ Lạy Cha Thiên Thượng, bây giờ buổi nhóm này là của Ngài; đó là của Ngài, mọi lúc. Bây giờ, con có thể nói về Lời Ngài; nhưng bây giờ, từ bây giờ trở đi, con không thể nói. Chúa là Đấng Ngài đang nói bây giờ, lạy Chúa. Xin cho biết rằng đầy tớ của Ngài đã nói cho họ biết Lẽ thật. Xin cho mọi người ở đây, có thể nhiều người ở đây bị ốm, và thậm chí sẽ không ở trong hàng cầu nguyện, nhưng Ngài vẫn ở đây, Chúa ôi. Ngài có thể chữa lành ở ngoài đó, cũng như Ngài có thể chữa lành ở bất cứ đâu. Con cầu xin cho Lời Ngài được biết đến, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³⁵⁵ Bây giờ nếu tôi có thể nhận được sự tập trung chú ý của các bạn chỉ trong giây lát. Tôi muốn nhìn xuống hàng người cầu nguyện này. Tôi không thực sự tin rằng tôi biết một người. Có phải các bạn, trong hàng cầu nguyện này, tất cả những người lạ với tôi, các bạn biết rằng tôi không biết các bạn? Hãy giơ tay lên nếu đúng. Họ là thế. Bao nhiêu người ngoài kia biết rằng tôi không biết gì về các bạn? Hãy giơ tay ra, xem nào. Chắc chắn, chín mươi lăm phần trăm số người ở đây, tôi không biết. Điều đó đúng.

356 Bây giờ đây là một người phụ nữ nhỏ, tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy trong cuộc đời của tôi. Cô ấy hoàn toàn xa lạ với tôi. Bây giờ, cô ấy có thể ở đây vì sự đau ốm. Cô ấy có thể ở đây... Có lẽ cô ấy đã làm gì đó. Có lẽ cô ấy ở đây vì tài chính. Có thể đó là rắc rối gia đình. Có lẽ cô ấy ở đây vì người khác. Tôi không biết. Tôi không có ý kiến gì.

357 Nhưng đây chính xác là một bức tranh trong Phúc âm Giảng, chương thứ 4, một người đàn ông và một người phụ nữ gặp nhau lần đầu tiên. Và không nghi ngờ gì, rằng, người phụ nữ trẻ đã gặp Chúa Jêsus, Ngài lớn tuổi hơn cô ấy rất nhiều, bởi vì, “Ngài,” họ nói rằng, “Ngài trông khoảng năm mươi, hoặc hơn năm mươi,” và có lẽ chỉ là một người phụ nữ trẻ đẹp ngoài kia bên giếng, chỉ là một cô gái trẻ. Và đây một lần nữa, đêm nay, hai người gặp nhau, già và trẻ, không hề quen biết nhau.

358 Và bây giờ cô ấy đứng đó. Có một lý do nào đó cô ấy ở đó. Tôi không biết. Cô ấy có thể đang đứng đó, như một kẻ lừa dối. Cô ấy có thể đứng đó, nói điều gì đó, khi nó không có, chỉ để xem điều gì sẽ xảy ra. Nếu đúng như vậy, các bạn hãy xem điều gì sẽ xảy ra. Hiếu không? Hiếu không?

359 Bây giờ, tôi không biết quý cô; Tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy. Cô ấy chỉ giơ tay cô ấy, một lúc trước, rằng tôi là một người lạ đối với cô ấy. Và tôi nắm tay tôi, cô ấy là người lạ đối với tôi. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy. Vâng, bây giờ nếu tôi...

360 Như là một người đàn ông, tôi phải nói rằng, “Thưa cô, cô có chuyện gì vậy? Cô đang làm gì ở đây? Cô muốn gì?”

361 Và cô ấy sẽ nói, “Thưa Ông Branham, tôi—tôi ở đây bởi vì tôi—tôi đau khổ với một—một căn bệnh ung thư. Tôi đau khổ với bệnh lao. Tôi đau khổ vì một khối u.” Hoặc, “Tôi hết tiền. Tôi... Chồng tôi đã bỏ tôi.” Hoặc, “Tôi chưa kết hôn, và bạn trai của tôi đã làm như vậy.” Cô ấy sẽ phải nói với tôi.

362 “Ồ,” tôi sẽ nói, “được rồi, tôi sẽ—tôi sẽ—tôi sẽ cầu nguyện cho cô; và đặt tay tôi trên cô, và nói, ‘Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin ban cho người nữ này những gì cô ấy muốn. A-men. Chúa Jêsus ôi, xin làm điều đó!’” Hãy để cô ấy đi đi.Ồ, tôi đoán, nếu cô ấy tin

điều đó, cô ấy sẽ khỏe mạnh. Điều đó được lắm. Đó là một chức vụ trong nhiều, rất nhiều năm.

³⁶³ Nhưng nó đã được hứa, trong những ngày cuối cùng, rằng như Thiên sứ, Đức Chúa Trời, đang ở trong một thân thể con người xuất hiện ngay trước khi Sô-đôm bị đốt cháy, và Ngài ngồi quay lưng Ngài về phía lều nơi Sa-ra đang ở, và nói với Áp-ra-ham những gì bà đang nghĩ trong lều; Đức Chúa Trời, trong thân xác con người, mặc áo người.

³⁶⁴ Và đó là cách duy nhất mà Đức Chúa Trời có thể làm ngày nay, là khi Ngài ở trong xác thịt bạn, thấy đó, cho thấy rằng Đức Chúa Trời sẽ được thể hiện trong xác thịt con người.

³⁶⁵ Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra vào thời Sô-đôm thế nào, thì cũng sẽ xảy ra khi Con người đến vậy.” Chúng ta có một sứ giả, Billy Graham và họ dưới đó ở Sô-đôm, nhưng Hội thánh được chọn đã nhận được một Sứ điệp và một sứ giả.

³⁶⁶ Bây giờ, nếu cô gái nhỏ này...nếu Đức Thánh Linh...Không nói Ngài sẽ làm điều đó, nhưng nếu Ngài đến và nói cho tôi biết cô đang đứng đây để làm gì, hoặc—hoặc điều gì cô muốn, điều gì đó cô đã làm hoặc điều gì đó cô sắp làm. Tại sao, cô sẽ biết nó phải đến từ một nguồn siêu nhiên nào đó, bởi vì chúng ta chỉ đang đứng đây, đây. Điều đó sẽ đúng, phải không? Thế thì cô sẽ biết nó phải đến từ một thế lực siêu nhiên. Và nếu Kinh Thánh nói rằng Chúa Jêsus cũng đã làm điều đó giống như vậy, và đã hứa sẽ làm lại điều đó trong những ngày sau rốt, thì cô sẽ tin đó là Ngài. Bao nhiêu người sẽ tin điều giống như vậy? Thế thì các bạn sẽ thấy Chúa Jêsus. Các bạn sẽ thấy Lời của Ngài.

Bây giờ các bạn nói, “Ngài có phải là Lời không?”

³⁶⁷ Kinh Thánh nói Ngài là Lời. Và Kinh Thánh nói rằng Lời phân biệt những ý tưởng trong lòng. Đúng thế không? Thế thì đó sẽ là Lời được nói qua môi miệng của con người, phân biệt các ý nghĩ.

³⁶⁸ Bây giờ, tôi không thể. Tôi không có cách nào để làm điều đó, xem đây, bởi vì tôi không biết cô ấy; nhưng Ngài biết, và Ngài là Lời.

³⁶⁹ Và Ngài là Đấng có thể lấy hai linh của chúng ta, giống như người phụ nữ bên giếng, và Ngài, và hòa quyện nó; và sau đó đi

ra ngoài và chỉ cho tôi xem cô ấy ở đây để làm gì, cô ấy đã làm gì, cô ấy muốn gì hoặc điều gì đó. Sau đó tôi có thể nói nó và nói điều đó, và rồi tùy thuộc vào cô ấy.

³⁷⁰ Bây giờ các bạn nói, “Anh Branham, anh có thể chữa lành cho cô ấy không?” Không, không. Tôi không thể làm điều đó. Ngài đã làm điều đó rồi. Bởi những lần roi của Ngài, chúng ta đã được chữa lành.

³⁷¹ Nhưng đó chỉ là để nâng cao đức tin của cô ấy, để cho cô ấy biết, rằng, nếu Ngài biết cô ấy đã và đang muốn gì, Ngài biết—Ngài biết cách cho nó và sau này cô ấy sẽ như thế nào. Đúng thế không? Bây giờ, mọi người tin điều đó không?

³⁷² Bây giờ hãy thật cung kính. Và bây giờ các bạn là những người ngoài kia, không có thể cầu nguyện, các bạn cầu nguyện.

³⁷³ Bây giờ, hãy nhớ rằng, Chúa Jêsus đi ngang qua một nhóm người một ngày nọ, và một phụ nữ nhỏ bé đã rờ vào gấu áo của Ngài. Và Ngài quay lại, hỏi, “Ai đã rờ đến Ta?” Và Ngài đã tìm khắp hội chúng cho đến khi Ngài tìm thấy bà ấy, và nói với bà rằng bà mắc bệnh băng huyết. Và máu của bà ấy đã ngừng ngay lúc đó. Hiểu không?

³⁷⁴ Bây giờ, Kinh Thánh nói rằng Ngài bây giờ là “Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Đúng thế không?

³⁷⁵ Tôi đang nhìn ra đây ở chỗ Anh Way, đang ngồi đây bên vợ của anh ấy. Mới đây người đàn ông đó đã đứng ở đây khi tôi đang giảng, giống như Phao-lô đã rao giảng suốt một đêm, và người này ngã xuống chết ngay trong cử tọa. Và Đức Thánh Linh đã làm cho anh ta sống lại ngay. Anh ấy là một nhân chứng, hãy xem, điều đó, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

³⁷⁶ Bao nhiêu người chưa bao giờ nhìn thấy Anh Way, và muốn gặp anh ấy; giơ tay lên, chưa bao giờ nhìn thấy anh ấy. Anh Way, anh đứng lên được chứ? Đây là người đàn ông, đã ngã xuống chết gần nơi anh ấy đang ngồi ngay bây giờ. Đây là vợ anh, một y tá đã đăng ký, đang đứng ngay đó. Anh ấy không có mạch, đã chết; mắt anh ta trợn ngược, và mặt anh ta đen; đau tim.

³⁷⁷ Bác sĩ bảo anh ấy bị bệnh tim. Trước đó, tôi đã phát hiện ra điều đó dựa trên sự phân biệt, cách đây không lâu, và nói với anh ấy rằng anh ấy bị bệnh tim. Và sau đó, đột nhiên, tim anh ấy ngừng đập, và anh ấy ngã xuống. Và anh ấy đã ở đó, nằm đó, chết hoàn toàn.

³⁷⁸ Đó là khoảng sáu hoặc tám lần tôi đã thấy Chúa Jêsus mang người chết sống trở lại. Tôi đã thấy Ngài làm điều đó, và Ngài có thể làm điều đó đêm nay.

³⁷⁹ Bây giờ tôi lấy mọi linh, ở trong đây, dưới sự điều khiển của tôi, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Hãy cung kính. Hãy xem.

³⁸⁰ Tôi muốn nói chuyện với cô, thưa cô. Tôi đang giảng, cô thấy đấy. Và chỉ để nắm bắt linh của cô, đó chính xác là những gì tôi đang làm. Hiểu không?

³⁸¹ Có điều gì đó trong cô, một sự sống, hoặc cô sẽ không đứng ở đó; cô sẽ chỉ là một hình thức, đang nằm chết, và cô sẽ không còn sự sống trong mình. Nhưng, có một sự sống trong xác thịt đó, nó kiểm soát cô. Hiểu không? Và bây giờ ngay cả những suy nghĩ của cô và những gì cô nghĩ, những lời cô nói, và mọi thứ, là những gì cô đang sống. Hiểu không? Đó là cô là gì, là lời nói của cô, những ý tưởng của cô, và bất kể cô là ai.

Bây giờ, chúng ta đang có, chúng ta ở đây, đang tin. Bây giờ Đức Thánh Linh...

Giống như Chúa Jêsus nói với người đàn bà, “Hãy cho Ta uống.”

³⁸² Và, khi bà mang đến, bà ấy nói, “Tại sao, Ngài, Ngài không nên xin tôi điều đó. Tôi là một—tôi là một người Sa-ma-ri. Ngài là...Ngài là một người Do Thái. Chúng ta không có giao tiếp với nhau, không—không có cách nào, lời nói với nhau.”

³⁸³ Bây giờ, nhưng, tất nhiên, cả hai chúng ta đều là dân Ngoại. Và chúng ta đang đứng ở đây chỉ tin vào Đức Chúa Trời. Bây giờ, nếu Thánh Linh của Ngài đến với tôi vì một sự ban cho, và có thể cho bà biết điều gì; để bà biết điều đó có đúng hay không, bởi vì bà đã sống một phần cuộc đời đó. Thế thì, thế thì bà có một sự ban cho, để tin điều đó. Và nếu bà tin điều đó, và Ngài sẽ nói với

bà về điều đó, thì tất cả sẽ kết thúc. Và nó sẽ hoạt động trên tất cả mọi người ở đây. Bây giờ, mọi người thực sự tôn kính.

384 Và người phụ nữ đau khổ với điều gì đó không ổn trong cổ họng của mình. Đó là một tình trạng cổ họng. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Bây giờ, tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy trong đời. Đúng thế. Đó là lý do cô ấy ở đây, để tôi cầu nguyện cho cổ họng của cô ấy.

385 Bây giờ, ngay lúc đó, ngay khi tôi nói điều đó, hoặc ngay trước đó, cô ấy đã...Cô biết rằng có Điều gì đó ở gần cô. Điều gì đó đến gần cô ấy, ngay lúc đó. Các bạn có thể thấy cảm xúc của cô ấy, một cảm giác ngọt ngào thực sự, giống như, ập đến.

386 Ánh sáng đó mà các bạn nhìn thấy trong bức hình. Anh đang ở đâu, George? Ánh sáng đó trong bức hình, đang treo ngay trên người phụ nữ, ngay lúc này. Hãy xem, đó là một chiều không gian khác. Cô ấy là một tín đồ, không phải là một tín đồ giả ngụy. Cô ấy là một người tin.

387 Bây giờ, cô là một tín đồ, cô có tin tôi là tôi tớ và tiên tri của Ngài không? Phải là vậy, để biết điều đó. [Người chị đó nói, “Có, thưa ông.”—Bt.] Chị có tin rằng Ngài có thể nói với chị những điều khác trong lòng chị không? [“Vâng, thưa ông.”] Được rồi.

388 Đây là điều gì đó nằm trong lòng chị. Đó là người nào đó mà chị đang cầu nguyện cho; đứa trẻ. Chị tin rằng Ngài có thể cho tôi biết có gì không ổn với nó không? Nó bị nhiễm vi-rút. Đúng thế không? [Chị gái nói, “Đúng thế. Vâng.”—Bt.] Chị có tin Chúa có thể cho tôi biết chị là ai không? [“Vâng, thưa ông.”] Chị là Bà Walker. [“Đúng.”] Bà không đến từ đây. [“Không.”] Bà đến từ miền Nam. [“Đúng.”] Georgia. [“Đúng.”] Bà đang về nhà, tốt. Chúa Jêsus Christ đã chữa lành cho bà và con bà. Đừng lo lắng về điều đó. Nó đã hết. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

389 Bà thế nào? Bây giờ ở đây là một người phụ nữ khác. Tôi không biết bà ấy, chưa bao giờ gặp bà ấy. Bà ấy chỉ là một người phụ nữ đứng đó. Bây giờ, tôi đã giảng, cùng nhau, từ khoảng tám giờ tối, và bây giờ là mười giờ. Đó là hai giờ tôi đã ở đây. Một sự phân biệt đó làm tôi yếu đi hơn hai giờ rao giảng. Hiếu không? Đó là...Hiếu không?

Các bạn nói, “Anh muốn nói điều đó?”Ồ, vâng.

³⁹⁰ Người đàn bà đó đã chạm vào gấu áo của Ngài. Ngài phán, “Ta nhận thấy rằng quyền phép từ Ta mà ra,” sức mạnh. Đúng thế không? Đó là những gì nó làm.

Bây giờ, đây là một người phụ nữ mà tôi chưa bao giờ nhìn thấy.

³⁹¹ Billy đã đi qua đó, nếu các bạn nhận thấy điều gì đó, và đón chàng trai đó mà chúng ta có ở đây với chúng ta, George. Anh ấy là một chàng trai Báp-tít. Tôi muốn anh ấy thấy rằng điều chúng ta đang nói đến là Chúa. Cha của anh ấy, là một gia đình, là những người tốt. Họ đang ở Mexico, nhà truyền giáo, một người tốt. Và bố anh ấy cũng bị bệnh. Tôi chỉ đang đợi anh ấy đến. Bây giờ chỉ nhìn kỹ, George.

³⁹² Bây giờ, phụ nữ này, tôi—tôi—tôi không biết chị ấy. Tôi—tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị. Tôi cho rằng chúng ta là những người xa lạ với nhau. [Người chị đó nói, “Đúng thế.”—Bt.] Chúng tôi không biết nhau.

³⁹³ Nhưng bây giờ, Đức Thánh Linh, sự êm dịu của Chúa Jêsus đang hiện diện, tất cả chúng ta đang chứng kiến điều đó. Bây giờ nếu Chúa Jêsus sẽ tỏ lộ cho tôi điều gì đó về chị...

³⁹⁴ Bây giờ, nếu tôi có thể chữa lành cho chị, tôi sẽ làm điều đó, nhưng tôi không thể làm những gì Ngài đã làm rồi. Điều duy nhất, nếu Ngài đứng đây đêm nay với bộ quần áo này, mà Ngài đã ban cho tôi, ồ, bây giờ, Ngài—Ngài không thể chữa lành cho chị, bởi vì Ngài đã làm điều đó rồi. “Bởi những lần roi của Ngài chúng ta được chữa lành.” Hiểu không? Nhưng điều duy nhất Ngài muốn, tuyên bố chính Ngài bằng Lời mà Ngài đã hứa, và khiến chị thấy rằng Ngài vẫn như ngày hôm qua, ngày nay, và mãi mãi. Và Ngài đã hứa sẽ làm điều đó.

³⁹⁵ Bây giờ nếu Ngài dùng tôi để nói cho chị biết chị ở đây để làm gì, chị sẽ sử dụng đức tin mà chị có, nơi Ngài, để tin rằng chị nhận được những gì chị có...ở đây để làm gì? Với tất cả tấm lòng của chị chứ? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi sẽ.”—Bt.] Được rồi, xin Chúa ban cho điều đó.

³⁹⁶ Tôi thấy quý chị ấy có gì đó không ổn. Một cuộc xét nghiệm cho thấy nó là một—một dạ dày bị thoát vị. Đúng thế. Đó là thật, vâng, thưa quý vị, một dạ dày bị vỡ. Chị có tin rằng Chúa có thể chữa lành vết rạn nứt đó không? [Người chị ấy nói, “Vâng, thưa ông. Tôi tin tất cả những gì tôi có thể tin.”—Bt.] Chị, tất cả chị—chị...[“Với tất cả những gì tôi có thể tin.”] Xin Chúa ban phước cho chị.

³⁹⁷ Bây giờ, chị không đến từ đây. Đã hy sinh khá nhiều để đến được đây. [Chị ấy nói, “Vâng, có vậy.”—Bt.] Đúng là vậy. Vâng. Vâng. Chị đến từ Tennessee. Đúng thế. Bà Hart. Trở về lại; đừng nghỉ ngơi. Bà sẽ được chữa lành, nếu bà có thể tin.

³⁹⁸ Bà thế nào, thưa bà? Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Tôi chưa bao giờ gặp bà trong đời, như tôi đã biết. Tôi có thể có, một số nơi trong buổi nhóm, và bà có thể đã nhìn thấy tôi, nhưng tôi không biết bà. Chúa biết bà. Bà có tin tôi là tôi tớ của Ngài, và Lời tôi đã rao giảng là Lẽ thật không? Chà, tôi xa lạ với bà; và Lời, mà tôi đã giảng, bà đã tin tưởng.

³⁹⁹ Điều duy nhất, đó là, một số người trong số họ phát cho bà một thẻ; hoặc một trong những người giữ trật tự, hoặc con trai tôi, hoặc ai đó đã đưa cho bà một tấm thẻ. Số của bà đã được gọi, và bà ở đây. Đó là tất cả những gì tôi biết.

⁴⁰⁰ Nhưng bà đang ở đây, bị một tình trạng thần kinh. Nó làm phiền bạn nhiều. Bà có một người nào đó với bà. Bà có một người nào đó mà bà đang cầu nguyện. Nó là một...Đó là chồng của bà. Và anh ấy có một vấn đề thuộc linh mà anh ấy không thể vượt qua. Và bà cũng có một đứa con bị ốm. Bà không đến từ đây, mà bà đến từ phương Bắc. Bà đến từ Canada, đến từ Alberta. Đúng vậy. Bà tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời và tin rằng những gì tôi nói với bà là Sự thật, hãy về nhà và bà sẽ nhận được những gì bà đã có. Đúng. Hãy tin. Xin Chúa ban phước cho bà, thưa bà.

⁴⁰¹ Tôi là người lạ đối với chị. Chị là một người lạ đối với tôi. Tôi không biết chị. Nhưng Chúa biết chị. Chị tin tôi là tôi tớ của Ngài? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.] Với tất cả tấm lòng chứ? Tôi không biết chị, không biết gì về chị. Nếu tôi có thể chữa lành cho chị, tôi sẽ làm như vậy, nhưng tôi—tôi không thể. Tôi không phải là một người chữa lành. Tôi chỉ là một con người. Nhưng

Ngài là Đức Chúa Trời. Tôi hơi bối rối, vì có một người phụ nữ lớn tuổi hơn đang đứng giữa tôi và chị. Đó là người mà chị đang cầu nguyện cho. Vâng. Đó là mẹ của chị. Và bà ấy đau khổ với bệnh—bệnh huyết áp cao. Và chị có một—một bệnh nhiễm trùng thận. Đúng vậy. Chị tin điều đó không? [“Vâng, tôi tin.”]

402 Mẹ chị không có ở đây. Nhưng khi chị đến gặp bà ấy, hãy lấy chiếc khăn quàng cổ đỏ và quàng cho mẹ chị, và đừng nghỉ ngơi, và huyết áp cao sẽ rời khỏi bà ấy, và bệnh nhiễm trùng của chị sẽ biến mất. Hãy đi, tin bây giờ.

403 Chị tin bây giờ? Với tất cả tấm lòng chứ? Bây giờ, các bạn thấy đấy, tôi nhìn ra khán giả, và có vẻ như nó chỉ là—nó chỉ bắt đầu có một loại sương mù, giống như, ngoài kia.

404 “Những điều Ta làm thì các ngươi cũng sẽ làm.” Ngài đã làm nhiều việc ngay tại đây, tối nay, hơn cả Ngài...thuộc loại đó, hơn Ngài đã làm trong toàn bộ hành trình trên cuộc đời. Đúng thế.

Bây giờ, đây là một phụ nữ ở đây, một phụ nữ trẻ. Tôi không biết cô ấy, cô ấy là một người lạ đối với tôi. Nhưng chị có tin tôi là tôi tớ của Ngài không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Bây giờ chờ một lát.

405 Một người đàn ông đến trước tôi, một người nào đó trong khán giả. Bây giờ chờ một lát. Ai đó trong khán giả. Nó đã rời khỏi đây ngay lúc đó; Ánh Sáng đó đã rời khỏi đây. Và có một người đàn ông đứng bên Nó, và ở đâu đó trong số khán giả. Đừng lo lắng; chỉ cần có một lòng can đảm tốt.

406 Hãy quay lại lần nữa và xem người phụ nữ. Bây giờ nếu Chúa là Đức Chúa Trời...Đây là sáu hoặc bảy người, hoặc gần như thế, đã đi qua hàng, dưới sự phân biệt. Và nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi, cho người phụ nữ này, bất cứ điều gì sai trái với cô ấy, nó sẽ làm cho những người còn lại của các bạn tin với tất cả tấm lòng chứ? Các bạn có thể tin nhận Đấng Christ dựa trên cơ sở của họ không? Hiểu không? Một lần nên chứng minh điều đó. Ba lần là một sự xác nhận. Và đây là hàng vạn lần, không một lần nào sai.

407 Chị không ở đây vì chính mình. Chị ở đây vì một người đàn ông. Và tôi thấy anh ấy đang cúi đầu xuống. Anh ấy đang hút

thuốc, và chị đang cầu nguyện để những điều thuốc sẽ rời bỏ anh ấy. Đó là...Xin Chúa là Đức Chúa Trời ban cho chị điều chị cầu xin, chị ơi. Hãy đi, hãy hết lòng tin, và xin cho con quý thói quen đó lia bỏ chồng chị, trong Danh Chúa Jêsus.

408 Bệnh của chị là ở lưng chị. Chị có tin rằng Chúa sẽ khiến nó khỏe mạnh không? Chị tin chứ? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.] Được rồi. Hãy đi, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.”

409 Tôi biết người phụ nữ này, tôi tin rằng đó là con gái của Bà Neece. Không đúng thế sao? [Chị ấy nói, “Đúng.”—Bt.] Tôi nghĩ là vậy. Chúa ban phước cho chị. Bệnh đau lưng cũ sẽ rời bỏ chị bây giờ và chị có thể đi và khỏe mạnh.

410 Chị có tin rằng Chúa có thể chữa lành căn bệnh viêm khớp đó và giúp chị khỏe lại không? Hãy đi nói với Ngài rằng chị tin Ngài. Chỉ cần tin với cả tấm lòng chị.

411 Ông thế nào, thưa ông? Ông có tin rằng Chúa có thể chữa lành căn bệnh đau dạ dày đó và giúp ông khỏe lại không? [Anh ấy nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, thế thì đi, nói, “Cảm ơn Chúa, tôi sẽ—tôi sẽ khỏe bây giờ.” Và—và ông sẽ—ông sẽ khỏe mạnh.

412 Một trường hợp viêm khớp khác, và tuổi tác cũng vậy. Chị tin rằng Chúa sẽ làm cho chị khỏe mạnh nếu tôi đặt tay lên chị không? [Chị ấy nói, “Anh ấy đã nhiều lần, với anh, bằng cách đặt tay anh lên tôi, thưa anh.”—Bt.] Các bạn có nghe điều đó không? Chúa ban phước cho chị tôi, và ban cho chị ấy sự giải cứu một lần nữa tối nay. A-men. Chỉ tin Ngài.

413 Bệnh tim, bệnh dạ dày. Chị tin rằng Chúa có thể chữa lành nó không? Được rồi. Hãy đi, trong Danh Chúa Jêsus, xin Ngài cho chị được khỏe mạnh.

414 Bạn khỏe không, anh bạn trẻ? Tình trạng bệnh hen suyễn. Bạn có tin rằng Chúa có thể chữa lành bệnh hen suyễn không? [Anh trai nói, “Có.”—Bt.] Hãy đi, tin điều đó; Ngài sẽ làm điều đó. Được rồi.

415 Tình trạng bệnh tiểu đường. Bạn có tin rằng Chúa có thể chữa lành máu của bạn và làm cho bạn khỏe mạnh không? Hãy đi, hãy tin Ngài, và Ngài sẽ làm điều đó. Bạn tin điều đó với tất cả tấm lòng chứ?

416 Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi không nói gì với bạn; chỉ đặt tay của tôi trên bạn; bạn có tin rằng Đức Thánh Linh ở đây để làm cho bạn khỏe mạnh không? Đó là cách làm điều đó. Hãy đến đây. Nhân danh Chúa Jêsus Christ, xin cho anh ấy đi và được chữa lành. A-men.

417 Đến đây, thưa bà. Nếu tôi không nói gì với bà, bà có tin rằng Chúa sẽ chữa lành cho bà với bệnh phụ nữ-...Không, xin lỗi, Ngài đã nói điều đó rồi. Tiến lên. Chúa ban phước cho bà. Hãy đi, đi, tin, sau đó, được khỏe mạnh.

418 Ông tin, thưa ông, với tất cả tấm lòng chứ? Chúa chữa lành bệnh tim phải không? [Anh trai nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Làm cho con người đó khỏe mạnh. Tôi chắc chắn Ngài làm.

419 Ngài, Ngài là Đức Chúa Trời. Anh chị em tin điều đó không? Anh chị em tin điều đó bằng cả tấm lòng mình không? Hãy có đức tin vào Đức Chúa Trời!

420 Một người nào đó ngoài đây đã làm điều gì đó, chỉ vài phút trước. Tôi muốn tìm thấy điều đó. Đó là máu. Ai đó giống như bị một tai nạn, hoặc điều gì đó đã xảy ra. Nó đã—nó đã chảy máu. Nó đã ở đâu đó. Người đàn ông đó đang đứng ở đây. Bây giờ chỉ cầu nguyện. Vâng, đúng vậy. Đó là người đàn ông ngồi-...Ồ, đó là J. T. Parnell. Tôi biết thanh niên ấy. Bạn đang chảy máu bên trong, J. T. Bạn có tin rằng Chúa sẽ làm cho bạn khỏe mạnh không? Được rồi, nó sẽ dừng lại, J. T. Hãy tin bằng cả tấm lòng mình.

421 Cô gái nhỏ đang ngồi ngay đây, nhìn qua bên phải, đang ngồi đó bên cạnh Anh Grimsley. Có một Ánh sáng bên cô ấy. Cô, cổ trắng nhỏ. Mary, tôi không biết cô, nhưng đó là tên của cô. Cô đang bận tâm về một nan đề thuộc linh, và cô cũng thực sự lo lắng. Hãy quên đi; mọi chuyện sẽ ổn thôi. Hãy tin bằng cả tấm lòng mình. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Nếu cô chỉ có thể tin.

422 Người phụ nữ nhỏ bé này đang ngồi ngay trên đó ở hàng ghế sau, ở phía bên kia, cô ấy đến từ Michigan, đau khổ với một bệnh phụ nữ. Cô có tin rằng Chúa sẽ làm cho cô khỏe mạnh không? Vậy thì cô có thể có những gì cô yêu cầu. Cô tin không? A-men. Hãy

giơ tay lên, nói, “Tôi tin nhận điều đó.” Được rồi, cô có thể về nhà và khỏe lại. Tôi không biết người nữ ấy, nhưng Chúa biết cô ấy.

423 Còn ông ở đây trên cái cũi này thì sao? Ông là người đàn ông tàn tật duy nhất, hoặc người đàn ông trên cũi. Tôi là một người lạ đối với ông. Tôi không biết ông. Chúa biết ông. Nhưng, tôi nói bây giờ, ông bị phủ bóng sự chết. Ông bị ung thư. Ông đã đến từ những chặng đường dài. Ông đến từ Cincinnati, đến đây. Tên ông là Ông Hawk. Hãy tin bằng cả tấm lòng mình. Nếu ông ngồi ở đó, ông chết. Hãy tin nhận Chúa Jêsus Christ và được chữa lành. Ông tin Ngài không? Thế thì hãy đứng dậy trên đôi chân của mình, ra khỏi cang đó, và tin nhận Chúa Jêsus Christ.

424 Bao nhiêu người ở đây tin Ngài, vào giờ phút này? Anh chị em tin hết lòng không? Vậy thì chúng ta hãy, mỗi người trong số các bạn, hãy đứng lên ngay bây giờ. Đứng lên. Bây giờ theo cách của riêng mình, cách anh chị em cầu nguyện, anh chị em hãy đặt tay lên người nào đó bên cạnh mình.

425 Chị Brown ở đâu? Chị ấy đã ngồi ở đây, đau khổ với điều đó. Hôm nọ, chị ấy gọi điện cho tôi, và chị không thể giơ tay lên được. Tôi đã thấy đó là điều gì đó không ổn trong máu của chị ấy. Khi tôi gặp chị vào một ngày nọ...Chị bị tiểu đường. Chị ấy ở đâu? Chị đã ở đây với Bà Dauch, một lúc trước. Được rồi, Chị Brown. Đêm nay, tôi muốn chị tin bằng cả tấm lòng mình. Tôi biết chị biết chị có vấn đề gì không ổn, nhưng tôi muốn bạn tin. Chị đã ra khỏi bệnh viện, đến đây, đây, để được cầu nguyện cho. Tôi đang cầu nguyện cho chị bây giờ. Hãy tin. Chị sẽ khỏe mạnh.

426 Margie, hãy tin vào Chúa. Nó sẽ lìa khỏi ngay bây giờ. Nó sẽ kết thúc. Ngài có thể chữa lành bệnh tiểu đường, Ngài có thể chữa lành cho chị căn bệnh trong dạ dày của chị.

427 Bây giờ mỗi người đặt tay lên nhau, và cứ giữ tay ở đó trong một phút. Chỉ đặt tay các bạn lên nhau, giữ...Thấy đó, mọi chuyện đang diễn ra vào lúc mười một giờ, và nhiều người trong số này phải lái xe đến Tennessee và các địa điểm khác nhau.

428 Chắc chắn, Chúa là Đức Chúa Trời đã chứng minh. Anh chị em đã thấy gì, tối nay? Anh chị em đã nhìn thấy một người đàn

ông hay anh chị em đã thấy Chúa Jêsus, Chúa Jêsus xác nhận Lời Ngài?

⁴²⁹ Những chiếc khăn tay này đang đặt ở đây, trong khi sự xúc dầu này đang ở trên tôi, Tôi đặt tay lên những chiếc khăn tay này, cầu nguyện rằng Chúa Toàn Năng...Họ nói rằng, “Họ lấy từ thân thể Phao-lô những khăn tay, hoặc tạp dề.”

⁴³⁰ Đây là những người đã chết, và đã được sống lại. Ở đây có những người bị tai nạn, bị tông mạnh vỡ ra, được chữa lành. Có...

⁴³¹ Tôi thấy Bà Wilson đang đứng đây, cách đây không lâu, bà ấy đã bị xuất huyết đến chết, mắc bệnh lao, nhiều năm trước. Bà ấy đây tối nay, các bác sĩ đã không chữa cho bà ấy vì chỉ còn vài giờ để sống. Bà ấy đứng đây đêm nay.

⁴³² Xung quanh, qua đây, khắp khiêng, mù lò, tàn tật, trên những xe lăn và mọi thứ, đêm nay đứng đó như những chiến tích sống. Tại sao là vậy? Chúa Jêsus Christ sống, Ngài vẫn không hề thay đổi hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời.

⁴³³ Người đàn ông đó vừa làm chứng, cách đây một lát, về anh ta, ở dưới đó, mắc chứng động kinh, đã có tất cả chúng nhiều năm, và mọi thứ, và chỉ một lần trong buổi nhóm. Và điều đó đã xảy ra, gần hai mươi năm trước; anh ấy chưa bao giờ bị co giật kể từ đó. Đó là một trong mười nghìn.

⁴³⁴ Ngài là đấng chữa lành. A-men. Ngài chữa lành. Bây giờ, đừng xúc động. Chỉ với đức tin như trẻ thơ, hãy nhìn lên Đồi Sọ. Nhắm mắt lại và quên mình đang ở trong Đền tạm này. Nhắm mắt lại và quên có bất kỳ ai xung quanh mình, và nhìn lên Chúa Jêsus và thấy.

Hãy nhìn lên Chúa Jêsus bây giờ và sống;
Nó được ghi lại trong Lời, ha-lê-lu-gia!
Đó là điều duy nhất chúng ta “nhìn và sống.”

Ôi, hãy nhìn và sống, người anh em của tôi, hãy sống!

Hãy nhìn lên Chúa Jêsus bây giờ và sống;
Nó được ghi lại trong Lời, ha-lê-lu-gia!
Chỉ là điều bạn “nhìn và sống.”

435 Nhắm mắt lại đối với con người. Nhắm mắt lại với những thứ xung quanh mình. Và nhìn qua đức tin của bạn, tới Chúa Jêsus Christ, và biết, rằng, “Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của các người; bởi lần roi của Ngài mà các người đã được chữa lành.”

436 Lạy Chúa Jêsus, những người này đang cầu nguyện, và, họ đang đặt tay lên nhau. Và chúng con...nhận ra rằng chúng con đang đứng trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ đang sống, đã phục sinh, dưới hình thức của Đức Thánh Linh, bày tỏ cho chúng con những bí mật trong lòng chúng con, tỏ cho chúng con biết những ước muốn của chúng con, và hứa với chúng con rằng Ngài sẽ ban cho chúng con những ước muốn của chúng con nếu chúng con chỉ tin.

437 Đàn ông và phụ nữ nắm tay nhau. Họ đang cầu nguyện, vì chúng con là công dân của Nước Đức Chúa Trời. Chúng con là anh em đồng lao và chị em của Chúa Jêsus Christ.

438 Và, ở Sa-tan, chúng ta đến với người trong thách thức của Danh Chúa Jêsus. Ngài là Thanh Gươm. Ngài là Đấng cắt bỏ bệnh tật. Ngài là Đấng cắt bỏ sự nghi ngờ. Ngài là Đấng Chinh Phục. Bây giờ chúng ta thách thức người, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, để người ra khỏi dân này, ở Sa-tan!

439 Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ. Nó cắt bì, loại bỏ sự nghi ngờ, loại bỏ bệnh tật, và mang lại sự giải cứu hoàn toàn. Chúng con cầu nguyện rằng Đức Thánh Linh sẽ giáng trên dân sự này, và ban cho họ sức mạnh của đức tin để tin rằng sự Hiện diện của Đấng Christ toàn năng đang ở đây ngay bây giờ. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

440 Tôi lên án mọi bệnh tật. Tôi lên án tất cả các bệnh. Tôi lên án tất cả sự không tin. Nhân danh Chúa Jêsus Christ, xin Đức Thánh Linh tôn cao những gì tôi đã nói, và quét qua tòa nhà này và giải cứu mọi người trong Sự Hiện Diện của Thiêng liêng.

441 Bây giờ hãy giơ tay anh chị em lên và ngợi khen Ngài. Tôi tuyên bố anh chị em khỏe mạnh và được chữa lành, trong Danh của Chúa Jêsus Christ!

NHÌN LÊN CHÚA JÊSUS VIE63-1229E

(Look Away To Jesus)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 29 tháng Mười hai, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org